

Nytaarshilsen til alle Brødre af D. B. S.

ÆREDE BRØDRE:—

Jeg ønsker igen at sende Eder min Tak for det store Arbejde i har udrettet for Samfundet i det forløbne Aar, igjennem "Booster". Arbejdet og paa anden Maade. Med et Garantifond paa over en halv Million burde det være et af de store Argumenter for nye Medlemmer i 1918. Jeg ønsker at henstille til Eder, Brødre, om at støtte de danske Kirker, Højskoler, Børnehjem og Alderdomshjem, som findes overalt i Landet, efter bedste Evne. De er værdige til vor Støtte. Der er en anden Sag, som jeg ønsker at henstille til Eder. Det er at gøre hvad vi kan for vore unge Medlemmer, som er gaaet ind i Armeen. De er villige til at give deres Liv for Amerika, som jo har gjort saa meget for os. Lad os derfor gøre hvad vi kan for dem. Mange af vore Loger har for lang Tid siden paataget sig at betale al deres Kontingent og Assessment under deres Tjeneste i Armeen, hvilket jeg anbefaler, at alle Loger paatager sig som en kær Pligt. Paa samme Tid maa vi huske, at vi i Dag er amerikanske Borgere og som saadanne har vi ogsaa paataget os Forpligtelser overfor Amerika og maa støtte Landets Regering efter bedste Evne. Vi har været villige til at modtage alt vi kunde faa fra vort adopterede Fødeland; lad os nu vise at vi paaskønner det. Dette kan vi gøre ved at købe Liberty Bonds og støtte de lokale Red Cross og Y. M. C. A. Foreninger. De to sidstnævnte vil jo være istand til at gøre meget for vore Medlemmer i Frankrig eller hvorsomhelst de er.

Vi maa heller ikke forglemme vore Kære i Danmark. En lille Gave til Nytaar vil maaske komme dem meget belejligt i disse trange Tider.

Med Hilsen til Eder alle og min hjertelige Tak for godt Sammenarbejde i 1917 forbliver jeg med Ønsket om et velsignet Nytaar

Eders i Arbejdet forbundne Brødre

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

Fra Minneapolis, Minn.

Her i Logen har vi i den sidste Tid optaget temmelig mange nye Medlemmer, saa vi gaar fremad hele Tiden. Vi har en god og pæn Sal for vore Møder (Danish Brotherhood Hall paa Seven Corner), og vore Møder holder vi jo første og tredje Fredag i hver Maaned. Møderne er temmelig godt besøgt, selv om det vilde være at ønske om flere af Brødrene kom tilstede og tog Del i Logens Forhandlinger og Anliggender. Vi har ogsaa et godt Bibliotek, som i Grunden benyttes alt for lidt. Ydervagten er Bibliothekar. Omtrent hele den gamle Bestyrelse blev genvælt nu fornylig, da vi havde Bestyrelsesvalg.

For en Tid siden havde vi et Forslag fremme om at oprette et Drill-Team til at assistere ved Optagelser, og dette var vist en rigtig god Ide. Vi har vedtaget her og faaet godkendt af Overbestyrelsen en ny Paragraf til vore Bilove, og denne gaar ud paa at fritage Brødre i militær Tjeneste fra at betale Kontingent til Logen i den Tid de er inde som Soldater. Men saa faar de heller ingen Sygehjælp for den Tid. Regeringen tager sig jo ogsaa nok af dem mens de er i Tjenesten. Assessments og Skat maa de selvfølgelig betale alligevel for at holde Assurancen vedlige.

Først i November havde vi en rigtig god og fornøjelig Sammenkomst med Damer og Venner og Bekendte. Der var saa mange some vore Lokaler kunde rumme. Alle morede sig fortræffelig og Logen fik endda et lille Overskud til Kassen. Nu fornylig havde vi en "indoor" Picnic, hvor hver medbragte sin egen Madkurv, og fik saa serveret varm Kaffe af Logen. Man dansede og morede sig udmærket til sent paa Natten. Nu paa Lørdag, den 29de, skal vi have Juletræ, men dette skal være paa Dania Hall, da vore nuværende Lokaler vistnok bliver for smaa for alle de Mennesker, som antagelig kommer tilstede. Der skal være Juletræ for Børnene, og derefter drikkes der Kaffe og spi-

ses Lunch, hvorefter Dansen for de Voxne begynder.

Lørdag Aften den 19de Januar skal vi have vor store aarlige Maskerade paa Dania Hall, og Komiteen for dette arbejder allerede ihærdigt paa at gøre det saa godt som muligt. Der vil blive udbetalt mange store Pengepræmier den Aften, saa der skal nok blive stuvede fuldt Hus. Logens Maskerader plejer altid at være en Begivenhed her mellem Danskerne i Tvillingbyerne, og den skal ogsaa nok blive en Succes i Aar.

Med Tak for Optagelsen og med Hilsen til alle Brødre.

C. M.

Fra Waterloo, Iowa.

Onsdag Aften den 28de November afholdt Loge Nr. 212 en meget vellykket Dilettantforestilling i K. of P. store Hall. Der blev spillet "En Bryllups-

dags Fataliteter," og Stykket gik let og kvikt over Scenen. Dilettanterne gjorde deres Sager udmærket, takket være det store Arbejde de havde gjort ved Indøvelse af Stykket, og de talrige Tilskuere gav ogsaa lydelig deres Bifald tilkjende. Efter Stykkets Opførelse blev der serveret Kaffe og Kage, hvorefter de Unge fik sig en lystig Svingom.

Logen udtog for en Tid siden \$200 i Liberty Bonds, og ligeledes blev det vedtaget at betale alle Brødres Assessments, som bliver indkaldte eller gaar frivillig med i Krigen, saalænge de staar i Hæren.

Bestyrelsesvalg fandt Sted Fredag Aften den 14de December.

Et godt Nytaar til alle Brødrene fra Loge Nr. 212. F.

Fra Petaluma, Cal.

Tillad mig at tage Frihed til at skrive et Par Ord til vort D. B. S. Blad, da jeg ser at der ønskes lidt Nyt fra forskellige Loger. Nu maa I indrømme, at jeg er ikke ansat for at gøre denne Slags Arbejde, men jeg tager mig Friheden at lade Eder høre fra os, som kun sjældent sker her fra Omegnen af Petaluma. Hvad jeg ønsker Eder at vide er, at vor Loge Nr. 143 har for et Par Dage siden taget Afsked med to af vore Logebrødre, som har været Logens Støtte i flere Aar. De er nu i Tjeneste hos U. S. Det er nemlig Brødrene Joe og Tony Hansen. Tillige kan jeg meddele Eder, at vi er nu endelig bleven færdig med at købe Ejendele i disse Lokaler, hvor vi har været siden vor Hall brændte for et Par Aar siden. Det mener, at vi har tilsammen med "Dania" købt alle Møbler og lejet Pladsen. Vi har tre store Sale og har nu Lejlighed til at hyde større Loger god Plads til Leje. Naar vi nu faar store Forandringer gjort, vil vi have den bedste og mest hyggelige Plads i Omegnen.

Nu ikke mere denne Gang, kun at vi holder Juletræ og Bal den 22de i denne Maaned.

EN BRØDER FRA NR. 143, Petaluma, Sanamo Co., Cal.

Salt Lake City, Utah.

Bladets Opfordring til Logerne om at lade høre fra sig en Gang imellem, fik mig til at spekulere paa hvad der er at fortælle fra Nr. 78. Det vilde ikke være paa sin Plads for Logen at prale af store Fremskridt, dem er der nemlig ingen af. Alt gaar sin jævne, rolige, sædvanlige Gang. Om Logen i de senere Aar har forøget sin økonomiske Velstand, saa er det hovedsagelig sket gennem Renter og Ren-

ters Rente af sin tidligere opsparede Formue. Generalfundet har længe været paa Grænsen af Lavvande, hvilket dog skyldes at forholdsvis store Summer er udbetalt i Sygehjælp. Men derved er jo saa ogsaa Hovedformaalet med Logen opfyldt, for Sygdom kan vi jo ikke afskaffe.

I Tidens Løb har der været gjort Forsøg paa at faa egen Bygning. Forsøgene er stedse strandede paa manglende Vovemod eller pessimistiske Stemninger. Det kan være, at lignende Stemninger for en Del har præget Logens Fester og Sammenkomster i den senere Tid. Der har ikke været normal Tilslutning. Verdensbegivenhederne tvinger Alvor over næsten ethvert Foretagende. Selv ikke den, som tænker at have sit paa det tørre, kan føle sig tryk eller være tilfreds med hvad der sker. Vor gamle ærværdige Broder (Delegat til Council Bluffs Konventionen) O. P. Olsen gav saadanne Følelser Luft paa en spøgende Maade, da han sagde: "Det er godt man er blevet saa gammel som man er, for saa kan man da snart blive færdig med det Hele."

Ligesom sidste Aar er der ogsaa til denne Jul arrangeret en fælles Juletræsfest sammen med de andre danske Loger og Sangforeningen "Lyren," og naar den er overstaaet, saa er det paa den Tid, vi plejer at ønske hverandre et glædeligt Nytaar.

JOHN ISAKSEN.

Julegave til Børnehjem.

Tyler, Minn., 14de December 1917.

Der er vist mange Loger eller Logers Kasserer, der er ligegyldige, ja, maaske knapt tænker paa denne lille Sag — den er eller ser saa lille ud, men er dog af større Betydning (som jo ikke nødvendig behøves at forklares). Logernes Kasserer eller Finans Sekretærer bør forlange et lille Bidrag af hvert Medlem. Der er ikke en eneste der har nægtet mig at betale 10 Cents til Børnehjemmene.

Bedre sent end aldrig. Tag Sagen op ved et af de første Møder. Optag en Kollekt eller, endnu bedre, 10c eller mere af Kassen for hvert Medlem, og send det til Over-Sekretæren.

Der er Steder, hvor man ser paa saadan en egen Maade (maaske af gammel Vane) paa D. B. S. Et hundred Dollars eller saa til hvert Børnehjem — ja, Resten behøver jeg næppe at skrive.

Med broderlig Hilsen og, om man tør haabe derpaa, et godt 1918.

KASSEREREN for Loge Nr. 121.

DET DANSKE BRØDERSAMFUNDS OVER-SEKRETÆRS KONTOR

J. MICHAELSEN, Office 202 Paxton Block.

Omaha, Neb., 1. Januar 1918.

Assessment Nr. 1, i 1918

Navn	Loge Nr.	Logens Bynavn	Alder	Optaget	Død	Fødested	Dødsårsag	Assur.-Tilbud
6633 2269 Knudsen C J M	92	St. Charles	61	14. Febr. 1896	15. Nov. 1917	København	Nephritis & Dropsy	\$1000
11054 2270 Halskov C. Th.	26	Fremont	62	4. Dec. 1900	22. Nov. 1917	Hjørring Amt	Accident	500
10261 2271 Pinholt Emil	28	Badger	45	3. Febr. 1900	1. Okt. 1917	Ringkøbing	Cer. Hemorrhage	1000
7302 2272 Jensen Hans C.	46	Perth Amboy	68	13. Okt. 1896	21. Nov. 1917	Nørre Nebel	Pneumonia	1000
6468 2273 Larsen Jørgen	91	St. Paul	59	19. Dec. 1895	10. Nov. 1917	Stege, Møen	Heart Disease	500
10133 2274 Boe Paul H.	18	Chicago	61	18. Dec. 1899	12. Nov. 1917	Ribe Amt	Cer. of Stomach	1000
3638 2275 Jensen Henry	14	Kenosha	50	30. April 1892	26. Nov. 1917	Solderup pr Tønder	Accident	1000
9013 2276 Jacobsen A.	35	Chicago	55	3. Febr. 1899	26. Nov. 1917	Stubbekjøbing, F.	Nephritis	500
35952 2277 Larsen Wald.	15	Des Moines	27	9. Juli 1913	31. Okt. 1917	Sorø	Cer. Hemorrhage	250
27567 2278 Pearson A. C.	131	Ewerett	42	30. Dec. 1908	9. Nov. 1917	Blenstrup, Aalborg	Apoplexy	500

Broder:—Ifølge Det Danske Brodersamfunds Konstituti on, Paragraf 6, 4de Afdeling, er det atter min Pligt under nævnte Dato at opkræve et nyt Assessment samt henlede Brødrenes Opmærksomhed paa, at Assessment Nr. 221, som er i Logens Kasse, herved beordres indsendt til Over-Sekretæren den 1. Marts 1918 og senest den 15. Marts. Du anmodes derfor om at indbetale til Logens Finanssekretær eller Kasserer Aars Nr. 1, Løbe Nr. 222 senest den 1. Marts, da enhver Loge ifølge Konstitutionens Paragraf 7, 4de Afdeling, stadig maa have et Assessment opkrævet i Forskud af sine Medlemmer.

Ny Medlemmer optaget i Januar Maaned skal betale Aars Nr. 1, Løbe Nr. 222 ved Optagelsen.

Assessment Aars Nr. 1, Løbe Nr. 222, er nu forfalden til Indbetaling og maa være betalt til Logernes Kasserer eller Finans Sekretær den 1. Marts 1918.

J. MICHAELSEN, Over-Sekretær.

Fra Worcester, Mass.

Da det nu er temmelig længe siden, at der er hørt noget her fra Worcester, er det vel ikke mere end paa sin Plads, at vi ogsaa giver et Livstegn fra os, særlig da Logen har flere Brødre langt fra Worcester; et Par er i Detroit, ja vi har ogsaa en helt oppe i Alaska. Worcester er en af de største Fabriksbyer her i Østen efter sin Størrelse, men endda er her bare imellem 200 og 250 voxne Danske, hvoraf de 106 hører til Logen, og vi har ogsaa vor Søsterloge som de fleste af Brødrene er stolte af, for de er altid villige og hjælper Broderlogen til alle deres Fester, og saa til Gengæld maa Brødrene møde op fuldtallig, naar Søsterlogen afholder deres Fester. Den 24de November havde Søsterlogen Danmark Nr. 83 af D. S. S. sin 12-aarige Fødselsdag og saa godt som hele Niels Finsens Loge var tilstede og havde en udmærket Aften, for Søstrene forstaa at holde en Fest, saa alle bliver tilfreds. Efter at vi havde spist en god Aftensmad overrakte Mrs. P. Frostholm og Mrs. Christensen Broderlogen et smukt "Service" Flag med otte Stjerner i, og der var Plads for otte mere, og skulde der behøves Plads til flere, lovede de, at det skulde nok blive "fixed." Vi har for Tiden otte Brødre, som er i Onkel Sams "Service," men alt i alt er der af Danske her fra Worcester 21, som tjener Onkel Sam, men der er ikke en eneste, der vil blive glemt nu op til Julen; der er allerede sendt Julepakker til alle dem, som allerede er i Frankrig, og de andre, som er her i U. S. A., vil ogsaa faa deres. Ogsaa her viste Søsterlogen sig ved at give en "Julebox" til alle Danske, som er indkaldt, foruden at de strikkede forskellige Ting til dem, som jo nok vil komme dem godt til gode nu til Vinteren. Begge Logerne er bleven enige om at afholde Juletræ tilsammen, som skal afholdes den 29de December. Vi har en Broder, P. Salmonsens, som blev 45 Aar den 24de November og som blev "surpriset" af mange af Brødrene paa hans Fødselsdag, og alle, der var tilstede, havde en extra god Tid. Broder Salmonsens er en af de gamle Brødre, der var med til at starte Niels Finsens Loge for 13 Aar siden og har i denne Tid gjort meget Arbejde for Logen. Han har blandt andet haft flere Embeder i Logen, saasom Præsident og Ex-Præsident.

Nu sendes alle Brødre og Søstre herigennem en glædelig Jul og et godt Nytaar med Tak for det gamle.

M. NIELSEN, Sekretær.

Fra Neenah, Wis.

Tirsdag den 11te December afholdt Broder Niels Nielsen og Hustru deres Guldbryllup, som overværedes af Slægt og Venner og Brødre med Hustruer af Loge Nr. 2, som afholdtes i Brudeparrets hyggelige Hjem paa Lake Shore Road. Klokken 7:30 satte Gæsterne sig til et enestaaende veldækket Bord og lod Retterne vederfares Retfærdighed, og det maa siges, at Mrs. Nielsen har lært Kogekunsten tilgavns. Ved Bordet fungerede Broder Ex-Præsident Peter Larsen som Ordstyrer, og det maa siges til Broder Larsens Ros, at han var Pladsen voxen. Der udbragtes en Skaal for Brudeparret, hvorefter Pastor Maldroon talte til Guldbrudeparret, hvorefter Ordet blev frit for alle. Broder Niels Nielsen takkede paa egne og Hustrus Vegne alle for Gaverne; i faa og velvalgte Ord udtalte Nielsen sig om deres første Bryllup, som var under mindre Omstændigheder, og saa om deres Sølvbryllup, som var lidt bedre. Her kan bemærkes, at deres Datter Mary Nielsen blev viet til Christ Andersen paa Sølvbryllupsdagen, og det blev altsaa nu en dobbelt Fest, og til Slutning udtalte Nielsen sig om den tredje Bryllupsdag og mente at Guldret regnede ned. Ved Bordet indløb forskellige Telegrammer og der iblandt en fra vor ærede Over-Præsident med en hjertelig Lykønskning i Dagens Anledning, som sikkerlig var meget velkommen, da Broder Nielsen har den Fornøjelse at kende Over-Præsidenten personlig.

Først fra St. Paul Konventionen og siden fra Neenah, hvor Over-Præsident Nielsen samt Over-Sekretær Broder Michaelsen var saa venlig at besøge Brødrene den 17de Oktober, da de var paa Gennemrejse til St. Paul. Efter Bordet høedes Cigarer og Herrens trak sig tilbage til Rygeværkset. Aftenen tilbragtes paa en hyggelig Maade med Samtale og paa anden Vis. I Løbet af Samtalen fortalte Broder Nielsen blandt andet, at han deltog i Krigen '64, men som vi alle ved tabte jo Nielsen i Slaget imod Tyskerne. Men da Broder Nielsen kom til Amerika, optog han Kampen imod Danskerne, nemlig som en af de første Begyndere for dansk Brodersamfund, og dengang sejrede Broder Nielsen, selv om det var haardt at begynde med. Nu følger vi alle med Stolthed Det Danske Brodersamfunds Banner, og er det vort Ønske, at Guldbrudeparret endnu i mange Aar maa være iblandt os, og at de gaar en lys Livsaften imøde. Og saa en broderlig Hilsen til vor ærede Overbestyrelse og til alle de tusinde Brødre, som bor trindt omkring i Landet, og Ønsket om et glædeligt og godt Nytaar til alle, og maatte næste Aar om mulig blive det bedste Aar for Samfundet, og maatte Freden faa Lov at lyse over den ganske Jord.

M. HANSEN.

Fra Seattle, Wash.

Vi her ude i Seattle har faaet begyndt en anden stor og som det synes heldig Plan, nemlig med at faa begyndt en dansk Kirke paa dansk-købt Grund. Sagen er den, at herude har altid været nogle Folk, som har prøvet paa i Aarevis at faa bygget en dansk Kirke, men det lykkedes dem ikke at faa det ført igennem. Men saa pludselig kom der en Pastor Ammentoft herud fra Omaha, Neb., og det maa siges til hans Ære, at han fik den rigtige Ide, nemlig at appellere til Logebrødrene af Nr. 29 om at komme dem til Hjælp. Og det hjalp. Her først i November Maaned afholdt de en vellykket Bazar i Logens Lokaler, og hvad det allervigtigste var, de fik saadanne Brødre som T. P. Nielsen, Over-Præsidenten, paa Komiteen tillige med Broder Gust Rasmussen, T. J. Petersen og flere. Saa blev der Gang i den. Over-Præsidenten stod paa Peronen til langt ud paa Natten og solgte Dukker og Forklæder, Æbler og Kartofler, og han arbejdede saa Sveden trillede af ham som Blodraaber, men fik ogsaa det gode Resultat, at de tjente \$1,100 den Nat.

Saa den 9de December mødtes vi igen i vor Hall, særlig for at se dem brænde Mortgage'n, som de havde paa en Lod, der var købt for en \$3,000 som Kirkegrund.

Der var stor Festlighed, og mange var mødt, særlig Brødre fra No. 29. Der blev holdt mange Taler, og særlig holdt Over-Præsidenten en rungende Tale, og blandt andet sagde han, at Enighed gjør stærk, og lad os vise vore Venner, at Brodersamfundets Medlemmer ikke alene hjælper de Syge og Trængende; men at vi ogsaa kan bygge en dansk Kirke her i Seattle med Taarne paa, som vil staa her i Byen til Minde om os, naar vi er gaaet bort.

P. G.

RESOLUTION.

Kenosha, Wis., 15de Dec. 1917.

Da det har behaget Forsynet at bortkalde ved Ulykkestilfælde vor fælles Broder Henry Jensen, der afgik ved Døden den 26de November 1917, beklager Loge Nr. 14 Tabet af en af dens ældste og mest agtede Medlemmer. Broder Jensen var en af Stifterne af Loge Nr. 14 og en i alle Maader afholdt Broder, og bevidner vi herved hans efterladte Hustru og Børn vor dybtfølte Sympathi i deres Sorg. Endvidere bevidnes Logens Tab ved at Logens Charter draperes med Sørgelør for et Tidsrum af 30 Dage.

D. B. S. Loge Nr. 14.

N. P. NELSON, Præsident.
C. MAEGGAARD, Sekretær.

Det Danske Brodersamfunds Forsvarsrule

Loge.—Navn.	Fødested.	Vaabenart.—Rang.
4. Marinus Pedersen	Tvorup	Infantry, Private.
4. Howard E. Johnson	Negaunee, Mich.	Infantry, Private.
4. And. D. Pallesen	Kongerslev	Engineer Co., Private.
6. Jas. P. Henriksen		Engineer Co., Private.
6. John Rasmussen		Army, Drafted.
10. Axel J. Jensen		Engineer Co.
10. Albert Andersen		Artillery Co.
15. Albert H. Jurgens	Des Moines, Iowa	Private.
15. Emil Jensen	Des Moines, Iowa	Infantry, Private.
17. Hans P. Larsen		Private.
17. Jens P. Jensen		Private.
17. Hans B. Brasen		Private.
18. Arthur E. Berg	København	Private.
18. Andrew Jensen	Chicago, Ill.	Private.
18. Otto W. Petersen	Svendborg	Private.
26. Mar. H. Christensen		Infantry, Corporal.
26. Earl Steen		Supply Comp., Private.
26. Hans P. Jensen		Engineer Co., Private.
26. Jens Smith		Infantry, Private.
35. Henry H. E. Hansen		Ambulance Co.
35. Jens A. J. Høgaard		Infantry, Private.
35. Peter Larsen		Infantry, Private.
36. Henry Friang		
36. Carl C. Røge		
36. Chr. F. Madsen		
49. Jens Nielsen		Quarterm. Co.
49. Anders Chr. Jensen		F. Artillery.
49. Ole Mar. Poulsen		Infantry.
49. Walter Olsen		Field Artillery.
49. Otto Wm. Olsen		Headquarter Co., Inf.
49. Anton T. Brandin		Machine Gun Co.
49. Oscar P. Dupont		Engineer Co.
49. Martin Larsen		Machine Gun Co.
49. Michael Thomsen		
49. C. P. Schmidt		Infantry.
49. Thorv. W. Knudsen		
49. Rasmus F. Andersen		
49. Jens P. Andersen		
49. Anton Rasmussen		
49. Gustav Sonntag		
49. L. L. Arnesen		
49. A. M. Hansen		
49. Kes. Geo. Jessen		
49. P. C. Petersen		
49. A. R. Chruchoff		
51. Arthur Clausen		Private.
51. Viggo Clausen		Sergeant.
53. C. O. Christensen	Vadum Sogn	Aviation Corps.
54. Bennet E. Bennetsen		
54. Hans C. Pedersen		
67. Helge Christensen	Lemvig	Infantry.
81. Peder Bach	Thyholm	Coast Artillery, Private.
97. And. A. Nørregaard		Private.
103. Einer Jensen	Philips, Wis.	
103. N. S. Cedarholm	København	
103. P. E. Larsen	Ansonia, Conn.	
103. Chr. P. Kock	Stanford, Conn.	
103. Robert Chr. Møller	København	
103. Richard Thomsen	København	
106. A. D. Antonsen	West Troy, Mich.	Private.
106. Axel Wm. Larsen		Private.
111. Hans Poulsen		Infantry, Corporal.
111. Axel Hansen		Infantry, Corporal.
111. Peter Borgesen		Infantry, Corporal.
111. Carl Frederiksen		Engineer Co., Corporal.
112. Chas J. S. M. N. Post		Coast Artillery.
112. Hans P. Smith		Sergeant.
113. Peter V. Sørensen		Infantry, Private.
114. Christ Simonsen	Diamond Lake, Minn.	Navy, Fireman.
114. Alb. R. Svensen	Seattle, Wash.	Quarterm. Dpt., Private.
116. K. L. Christensen	Vindinge	Private.
149. Poul P. Hansen	Valby	Infantry.
149. Anders Jensen	Skrairup	Infantry.
149. Aage J. Green	Frederiksberg	Infantry.
161. Laurits Nielsen		Truckdriver.
161. Martin Andersen		Infantry.
161. August Torderup		Infantry.
172. William Bauer		Infantry, Private.
172. N. F. Christensen		
172. Peter J. Thelker		Engineer Co., Private.
177. Hans P. Hansen	Seward, Nebr.	Artillery.
177. M. C. M. Hansen	Skovby	Ambul. Corps.
206. Otto Jaspersen		Cavalry, Private.
230. Henry Kronmann		
241. Joh. P. Johansen		
249. Magnus Petersen	Ørby	Machine Gun Co.
249. Jeppe F. Westlund	Maribo	Engineer Co.
249. Carl G. Stevens	Højrup	Engineer Co.
254. Geo. T. White	Denver, Colo.	Infantry, Private.
291. Olof Lassen		Field Artillery, Private.
291. Axel Frederiksen		Field Artillery, Private.
291. Jens Niels Blair		National Army.
300. Christian M. Kølby	Lumby Sogn	Private.
309. N. Christensen	Busk Nørager	Infantry, Private.
309. Søren C. Nielsen	Flysborg	Infantry, Private.
309. Emil Andersen	København	Infantry, Private.
Tilsammen		97
Tidligere meddelt		299

Tilsammen: 396

Vi henleder atter Opmærksomheden paa, at vi ikke godt kan aftrykke Navnene paa nyvalgte Bestyrelser i alle Loger, da dette vilde tage mere Plads end et Numer af Bladet tillader.

LOGE NR. 17—CHICAGO.

Brødre:—Januar Kvartal er forfalden den 1ste Januar 1918 og skal være betalt til Logens Kasserer senest den 1ste Februar 1918.

THEO JENSEN, Sekretær.

Rang og Rænker.

En Fortælling.

Den korte Vinterdag var begyndt at gry; Natten løftede sin mørke Kaabe, og en skær, fin Rødme bredte sig paa Himlen. Frosten tegnede Blomster paa Ruderne, og Fattigfolk hyllede sig tættere ind i deres tyndslidte Sengetøj og vilde nødig op til Dagens Slid.

I den velfornemme Storkansler og Greve Peder Griffenfeldts Gaard var man dog tidigt oppe, thi Kansleren skulde tage Vare paa Land og Rige og havde ej Stunder til Morgensøvn. I hans Arbejdsstue var den kønne Tjenestepige Karen allerede i Færd med at lægge store Brændestykker i Ovn og begyndte derefter at gøre Huset i Orden.

Næppe var hun færdig hermed, før Griffenfeldt kom ind og fordybede sig isine Papirer. En Times Tid senere kom hans Skriver, Lave Friis, for at hjælpe ham. Det var en ung Mand med et blegt Ansigt og et Par sorte Øjne, der havde et underligt flakken- de Udtryk.

Han traadte ind i Stuen paa en snigende, næsten lydløs Maade, hvorpaa han lige saa stille satte sig til sit Arbejde. Kansleren havde dog hørt ham komme; han løftede Hovedet, nikkede kort og sagde:

"Jeg har ventet Dig længe; Du maa strax lukke de Brevskaber op og sige mig, hvad de indeholder, saa kan jeg arbejde videre saa længe."

Lave Friis læste de indkomne Breve og sagde:

"Her er en underdanig Supplik fra Sørenskriver Wandal om det ledige Embede i det søndenfjeldske."

"Ham kender jeg godt," sagde Griffenfeldt, "han er gift med Datteren af den Mand, som ejer Kongsberg Sølvværk og har ej Nød for Udkomst; hvad Grund giver han for sit Ønske?"

"Han skriver, at hans Hustru er svag i Brystet og gerne vilde bo lidt mere sydlig, hvor Vejret ej er saa barskt, og han...."

"Er der mere?" spurgte Griffenfeldt, da Skrивeren tav.

"Ja, om hans Supplik nyder gunstig Fremme, stiller han tusind Rigsdaler til Raadighed for Hr. Greven, der selv kan bestemme om Pengenes Anvendelse."

Kansleren saa ubestemt frem for sig og sagde saa efter en Pavse:

"Im, det tykkes mig dog at være bedst for hans Hustru, om hun kunde komme bort fra det barske Nordland, og — med tusind Rigsdaler kan man her i Danmark gøre meget godt; saa skriv kun paa Wandals Supplik, at den er tilstaaet paa de anførte Betingelser og læg den hen ved de Sager, der skal til Underskrift hos Kongelig Majestæt."

Der gled et spottende Smil over Lave Friis' blege Ansigt, men Griffenfeldt bemærkede det ikke; han var traadt hen til Vinduet og saa ud i sin Have.

Op ad Formiddagen lød Dørhammeren, og Karen lukkede op. En Mand traadte ind i Forstuen og stampede Sneen af Fødderne. Hans Klædedragt var spraglet og elegant efter Datidens Mode, og han bar Kaarde ved Siden, saa man kunde se, at han ikke hørte til Folkets brede Lag.

Han aftog sin Vams og sagde med stærk tysk Accent til Karen:

"Naa, min lille Due, har hun sovet godt i Nat?"

Da hun ikke svarede, greb han brutalt fat i hende, drejede hendes Ansigt opad og vilde kysse hende. Hun skreg ikke, men satte sine Negle saa haardt i hans Næse, at Blodet sprang frem. Med en Ed slap han hende og sagde:

"Uforskammede Tøs, hvordan er det hun vover at behandle en Adelsmand, der vil gøre hende den Ære at indlade sig med hende?"

"Jeg behandler Dig efter Fortjeneste, din tyske Vindbeutel, og rører Du tiere ved mig, skal jeg kradse Øjnene ud af dit dumme Hoved!"

I det samme kom Husets Frue gaaende hen ad Gangen og sagde henvendt til den Fremmede:

"Hvem er I, og hvad er Eders Ærinde? Jeg synes her føres saa højroset Tale mellem min Tjeneste-

pige og Eder."

Junkerens tørrede Blodet af sin Næse, bukkede og sagde slesk:

"Formoder det er den naadige Fru Grevinde og formelder min ydmyge Respekt, jeg er Hofjunker von Furst og kommer med et Budskab til Rigets høje Kansler."

Grevinden saa fra ham til Karen og sagde:

"Det synes mig, som om det snare var til min Tjenestepige, I havde Ærinde; søger I Greven, er han at træffe derinde, men jeg maa have Eder paalagt, at I ej oftere i mit Hus gantes med Tyendet."

Junkerens bukkede tavt og traadte derpaa ind gennem den af Grevinden betegnede Dør.

Griffenfeldt løftede Hovedet og saa paa Junkeren, som ydmygt bukkende blev staaende i Værelsets Baggrund.

"Hvad er Eders Navn og Ærinde?" spurgte Kansleren.

"Junker von Furst, som af Kongelig Majestæt er skikket med Bud, om Hr. Greven vil ulejlig sig op paa Slottet Klokken otte slet, da Majestæten agter at holde Raad."

"Er I Hofjunker? Jeg mindes ej at have set Eder ved Hove," spurgte Kansleren.

"Ja, men det var aldrig min Skik at trænge mig frem, og er det vel sagtens derfor, naadige Hr. Greve ikke har bemærket min ringe Person."

"Det er godt, jeg skal møde," sagde Griffenfeldt, idet han ligesom med en vis Uvillie betragtede von Furst.

Denne bukkede og gik ud, men forinden havde han kastet et skarpt Blik paa Lave Friis, der stadig sad bøjet over sine Papirer. Da Junkeren var gaaet, sagde Griffenfeldt:

"Hans Ansigt huede mig ikke, kender Du noget nærmere til ham, Lave?"

"Nej, Eders Naade, han har ej tidligere været her i nogen Slags Ærinde, men andet steds har jeg hørt, at han nyligen har faaet Plads som Hofjunker."

Griffenfeldt havde mange Fjender, der hemmelig arbejdede paa hans Undergang, og en af deres Spioner var von Furst, en samvittighedsløs Tysker, der var ansat som Hofjunker.

"Sorte Christians Krog" var Navnet paa et i hin Tid bekendt Gæstgiveri, der laa omtrent paa Hjørnet af den nuværende Dronningens Tværgade og Kronprinsessegade, som den Gang ikke var anlagt.

En mørk Aften sad Junker von Furst i "Sorte Christians Krog" ved et Krus Øl. Han havde aflagt sin pralende Hofdragt og bar en ganske simpel Klædning. Foruden ham var der i Værelset kun en ældre, sømandsklædt Person, der sad ved et Bord og syntes at sove. Von Furst saa ofte hen mod Døren, som om han ventede nogen, og omsider kom da ogsaa en Mand ind og saa sig forsigtigt omkring. Det var Griffenfeldt Skrивer, Lave Friis. Da han fik Øje paa Hofjunkerens, gik han hen og satte sig stille ved samme Bord, idet han sagde:

"I har ladet mig kalde, hvad ønsker I?"

"Ja," svarede von Furst, "jeg har et Forslag at gøre Jer. Man har lagt Mærke til Jer og ønsker, at I nu skal udføre et saare vigtigt Hverv. Begribeligvis bliver I derfor saaledes honoreret, at I ej faar Aarsag til Klage."

"Og hvori bestaar dette Hverv?" spurgte Skrивeren.

"Man har paa høje Steder fattet den Mistanke til Kansleren, at han ej er ærlig udi sin Embedsførelse; man mener, at han lader sig bestikke for at skaffe Folk gode Stillinger, der er endda dem, der taler om, at han skal have solgt hemmelige Planer til Rigets Fjender."

Junkerens tav og saa forskende paa Skrивeren. Da denne intet sagde, fortsatte han:

"Nu har man ment, at I, der hver Dag er om Greven og gør det meste Skrивerarbejde for ham, maa have Kendskab til den Sag, og derfor har jeg Ordre til at adspørge Jer derom."

"Hvem har givet Jer den Ordre?" spurgte Skrивeren hviskende; "det tykkes mig et sært Sted. I har valgt til at tale om slige vigtige Ting."

"Stedet er godt nok; her er ingen, der kender hverken mig eller Jer."

"Hvem er det, som sender Jeg til mig?"

"Navn har jeg ej Lov at nævne; det er en saa højstaaende Herre, at han ej selv kan tale med Jer derom."

"Naa, Navnet har ej heller noget at betyde for mig," sagde Skrивeren; "men endnu har jeg ikke faaet at vide, hvad det er, man ønsker af mig."

Junkerens saa sig forsigtig om, men der var ingen i Nærheden; kun den sømandsklædte Person sad endnu og sov paa sin Stol.

"Man ønsker, at I skal skaffe os Papirer, hvoraf det kan ses, at Griffenfeldt forraader hemmelige Planer til Rigets Fjender."

"Det har han aldrig gjort, saadanne Papirer kender jeg intet til."

"Kender I heller ikke noget til, at han tager mod Stikpenge for at bortgive gode Embeder?"

Skrивeren tøvede med Svaret, og Junkeren vedblev derfor:

"Husk paa, hvad det gælder. En Mand, der som Kansleren har den største Magt i Landet, maa ej misbruge sin Stilling til at skaffe sig Fordel. Han har ogsaa solgt vigtige Papirer til fremmede Magter, det ved vi."

"Naar I ved det, behøver I jo ej at henvende Jer til mig derom," sagde Skrивeren.

"Vi ved det, men vi har ingen Beviser derfor; det er dem, I skal skaffe os. Hvis I bærer Jer klogt ad, kan denne Sag ej volde stor Vanskelighed; det er til Landets Gavn og Jer selv til stor Fordel."

Lave Friis syntes endnu noget ubestemt, men endelig sagde han:

"Ja, jeg vil hjælpe Jer med, hvad jeg kan. Jeg har tidt ærgret mig over, at den fornemme Kansler faar saa mange Penge for ingenting, mens jeg maa slide den hele Dag for en ussel Betaling."

"I bærer Jer ad som en fornuftig Mand; kom saa her paa Tirsdag Aften med hvad I har."

"Ja, saa har vi jo intet videre at tale om; jeg mener, at vi bør drikke en Flaske Vin, inden vi skilles."

Skrивeren nikkede tavt, von Furst kaldte paa Værten, bestilte Vinen og sagde derpaa til Lave Friis:

"Kender I videre til den unge Tjenestekvinde hos Greven?"

"Nej, stort Bekendtskab har jeg ej til hende, udover at jeg ved, hun er trolovet med en Sømand, der hedder Børge Holm. Hun er en indbildsk Tøs, som jeg ikke kan fordrage."

"Jeg heller ikke," sagde von Furst, "da jeg forgangen Dag vilde gantes et Øjeblik med dette Fruentimmer, vovede hun at sætte sig til Modværge. Det har jeg lovet, hun skal komme til at fortryde; hæ! I forstaaer mig nok; hun skal komme til at indlade sig med mig enten med det gode eller med det onde."

Den sømandsklædte Person, der sad i Nærheden, strakte sig gabende og sagde:

"Naa, I to Lapplændere, nu er det vel paa Tide, at I slaar Spuns i Sludrebøtten og driver til Køjs."

"Hvordan er det han taler til en Hof..... til fremmede Mennesker, hvem anser han os for?"

"Jeg mener, I er et Par tyske Hændsersere, der sidder her og splidser sammen til en eller anden Gavytvestreg!"

Hofjunkerens vilde give et heftigt Svar, men den fremmede slog ham gemytligt paa Skulderen og sagde:

"For Resten forstaaer I vel nok Spøg. Gutter, hvad I har for kommer begribeligvis ikke mig ved."

Von Furst blev formildet og sagde:

"I ser mig ud til at være Sømand, og den Slags Folk kan jeg godt lide. Hvad er Jeres Navn?"

"I har et gevaldigt skarpt Øje, siden I strax kan se, at jeg er Sømand. Det passer; jeg hedder Ejler Enevold, er Skipper paa en lille Jagt, men har ingen Hyre."

"Kanske jeg snart kan faa Brug for Jer, hvor kan jeg da træffe Jer?"

"I gaar sjældent fejl, naar I hver Fredag søger mig her i Sorte Christians Krog."

"Godt, det skal jeg huske," sagde von Furst, "men nu maa vi af Sted."

Ejler Enevold truede med knyttede Hænder efter dem, da de gik, og udbrød:

"Naa, saa Karen har sat sig til Modværge, da denne tyske Hallunk vilde

gantes med hende, og det skal hun komme til at fortryde, bare det ikke bliver Dig selv, der kommer i Fortrydelsens Pine."

Næste Aften bankede Ejler Enevold paa Døren til en beskeden Hytte, der laa ved den saakaldte St. Annæ Bro, som var lidt Nord for det Sted, hvor Amalienborg Plads nu er. Et mat Lysskær gennem de grønne Ruder røbede, at Beboerne var hjemme, og kort efter blev Døren aabnet, og Enevold traadte ind.

"Guds Fred i Stuen," sagde han og saa sig om, "naa, Du er da hjemme, ja, det er jo ej heller Fiskevejr i Nat, forbandet sløjt er det med Fortjenesten i disse sure Tider."

"Guds Fred igen, Ejler Enevold, hvad fører Dig hertil i saa sen en Aftenstund?" svarede den tiltalte, som hed Børge Holm og var trolovet med Karen.

"Ja, det er en sær Historie. Ser Du, da jeg i Aftes sad i Sorte Christians Krog, kommer der en Fyr ind og sætter sig tæt ved mig. Noget efter kom der saa en anden Lurendrejer, og de to havde meget at tale om, men snakkede saa sagte, at jeg ikke kunde forstaa noget videre. Naa det brød jeg mig ej heller om, men saa paa en Gang begyndte det at tale om Karen. Nu er det jo lidt løjerligt, naar man hører sin Datters Navn saadan et Sted, og jeg spidsede begribeligvis Øren. Jeg fik da ud af deres Tale, at den ene af dem var bleven ilde behandlet af Karen, da han vilde gantes med hende, og han bandte nu paa, at hun skulde komme til at indlade sig med ham. Du kan vel begribe, at jeg havde Lyst til at fare paa paa ham, men jeg maatte jo knytte Næverne i Lommen. Saa gav jeg mig i Snak med dem, og den ene sagde, at han ganske snart vilde faa Brug for mig og mit Fartøj. Hvad tror Du det betyder?"

"Jeg tror, at de to Slubberter har noget for med Karen, og det maa vi se at afværge. De maa jo komme i Grevens Hus, eftersom de kender hende, hvordan ser de ud?"

Ejler Enevold beskrev dem, saa godt han kunde, men Børge rystede paa Hovedet og sagde:

"Kender dem ikke, men Karen maa jo vide, hvad det er for en Fyr, hun har afvist."

"Det har Du Ret i; vi kan jo spørge hende ud og saa spekulere paa, hvad vi videre skal gøre."

"De havde vel ogsaa andre Skurkestreger for, eftersom de snakkede saa gedulgt sammen," sagde Børge.

"Det havde de vel nok, jeg syntes, at de hviskede om at skaffe nogle Papirer; men for os gælder det da først og fremmest om at bjærge Karen."

Den næste Aften gik Børge til Griffenfeldts Gaard og fortalte Karen, hvad hendes Fader havde hørt. Den unge Pige kunde tænke, at den ene af de to Personer maatte være Hofjunker von Furst, men hun vidste ikke, hvem den anden var. De to unge blev da enige om at afvente, hvad der vilde komme, idet Karen dog maatte love sin Kæreste at være forsigtig og ikke gaa ud alene.

Griffenfeldt var i den senere Tid bleven saa urolig. Det var, som om hans ellers saa store Indflydelse hos Kongen svækkedes, og klart følte han, at han havde Fjender, som arbejdede paa hans Undergang.

En Eftermiddag kom han hjem fra Kongen i særlig nedtrykt Sindsstemning. Han kaldte paa Friis og sagde:

"Mindes Du den Sag med Sørenskriver Wandal, som vilde have et Embede Syd paa i Norge?"

"Ja," svarede Skrивeren, "Udnævnelser blev jo underskrevet af Kongelig Majestæt og sendt til Norge."

Griffenfeldt nikkede og sagde:

"Kongen har ej ellers stort mere Hukommelse end et Barn, og underligt synes det mig derfor, at han i den sidste Tid saa ofte vender tilbage til Ting, der allerede for længe siden er afgjort. Han spurgte mig i Dag ud om Wandals Sag, tag den derfor frem, at jeg kan komme paa det rene med den."

Lave Friis begyndte at søge efter det omtalte Dokument, skønt han godt vidste, at hans Søger vilde være forgæves; thi dette Papir var, som saa mange andre i den senere Tid, solgt til Junker von Furst for atter af denne at overleveres til Kanslerens Fjender.

(Fortsættes Side 7)

Det Danske Brødersamfunds Blad

Official Publication of the
DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

Published monthly under the auspices
of the Supreme Lodge by J. Michaelsen,
Supreme Secretary, 202 Paxton Block,
Omaha, Neb.

Entered as second class matter at the
Post Office at Omaha, Nebr.

OFFICERS OF THE SUPREME LODGE:

Supreme President—T. P. Nielsen, 1137
13th Ave. So., Seattle, Wash.

Supreme Vice-President—Soren Iversen,
75 Broadway, New Haven, Conn.

Supreme Secretary—J. Michaelsen, 202
Paxton Block, Omaha, Nebr.

Supreme Treasurer—Rolf Rasmussen, 523
Howland Ave., Kenosha, Wis.

Supreme Trustees—Chairman, A. Th. Jor-
gensen, 3250 Helen St., Oakland, Cal.; C.
Nielsen, 504, Cedar Ave., Minneapolis,
Minn.; John Christensen, 1825 Reading Rd.,
Cincinnati, O.

1. JANUAR 1918.

Meddelelser fra Over-Sekretæren.

Følgende Loger har i November optaget de fleste Medlemmer:

Medlemsantal. Ny Medlemmer.
795—Racine, Wis., Loge Nr. 4.....6
251—Boston, Mass., Loge Nr. 87....5
97—Dagmar, Mont., Loge Nr. 283...5
30—Wilmot, So. Dak., Loge 166....4
140—Philadelphia, Pa., Loge 172....4
40—Rochester, N. Y., Loge 240....4

Artikler bør være Over-Sekretæren i Hænde den 10de i Maanedens for at komme i Betragtning i det følgende Nummer; Loge Nyt kan modtages indtil den 20de.

Paa Grund af at Bøgerne her paa Kontoret kun er indrettet til at føre Regnskab over de lokale Loger, maa enhver Komite betale for Annoncer i Medlemsbladet til sin Loge, som ved Slutning af hvert Halvaar vil blive tilsendt Regning for saadant samt anden Gæld til Samfundet.

Resolutioner af almindelig Størrelse optages for en Pris af \$1.50 og maa være Over-Sekretæren i Hænde senest den 20de i Maanedens.

Avertering af Forlystelser, specielle Møder eller lignende, arrangerede af Loger, optages for en Pris af 50 Cts. pr. Spalte-Tomme; dog optages ikke over 6 Tommer i en Annonce fra en Loge undtagen efter særlig Ansøgning til Over-Sekretæren. Betaling for Annoncer opkræves fra Logerne i Juli og Januar Maaned sammen med andre Regninger til Generalfondet.

Det Danske Brødersamfunds Medlemsblad modtager altid gerne Meddelelser eller Artikler fra Medlemmer af Samfundet. Saadanne Artikler vil finde Optagelse i Bladet enten komplet eller i forkortet Form, forsaavidt som Pladsen tillader og Indholdet ikke kommer i Konflikt med Samfundets Konstitution.

Selvfolgelig maa indsendte Artikler ikke forme sig som Reklamer f. Ex. for Land eller lignende, medens der dog godt kan rettes Spørgsmaal og udveksles Svar gennem Bladet angaaende Forhold paa forskellige Egne, naar man holder sig til Fakta. Meddelelser om Logernes Virksomhed og Fremgang modtages ogsaa gerne fra Sekretærene, Komite-Medlemmer eller fra de enkelte Medlemmer; ensartede og lange Beskrivelser af Fæstligheder bør helst undgaaes.

Der indtræffer ikke sjældent Tilfælde, hvor afdøde Medlemmer har haft deres Assurance Certifikat skrevet til „egen Ordre“ eller testamenteret til Personer, som ifølgte Staten Nebraska Love og Samfundets Konstitution Prgf. 50 ikke er berettiget som Arvinger til Assurancen.

Andre afdøde Medlemmer har ved at indgaa Ægteskab forsømt at faa deres Certifikat forandret fra deres Forældre til deres Hustru eller Børn. Igjen andre havde deres Certifikat udfyldt i Favør af Personer, som allerede var afdøde ved Døden.

I alle saadanne Tilfælde bliver Udbetalingen forsinket og er ofte forbundet med Udgifter baade for Samfundet og Arvingerne. Derfor anmodes Medlemmer, som har deres Certifikat udstedt til „egen Ordre“, om at udnævne en af de Personer, som Prgf. 50 foreskriver, og sende dette Forlangende sammen med Certifikatet og 25 Cts. til Logens Sekretær, som da gennem Over-Sekretæren vil faa Forandringen udvirket. I de andre ovenfor nævnte Tilfælde bedes Medlemmer forholde sig paa samme Maade.

Broder Sophus Nyboe sender os følgende:

I December Nummeret findes en Redaktionsartikel, hvori alle Logerne anmodes om at udnævne en Korrespondent, der da skulde sætte sig i Forbindelse med Bladet, og 3—4 Gange aarlig fortælle dette de mulige Nyheder fra Logen o. s. v.

En saadan Opfordring vilde sikkert ikke være fremkommet, hvis den ærede Redaktion først havde udregnet, hvor stort et Spalterum af Bladet en saadan Korrespondance vil bsloglægge: Hvis alle Logerne modtager Redaktionen Opfordring, vil det betyde mindst 945 Loge-Meddelelser aarlig, maaske 1,000 og derover; og ethvert af de udkomne Numre maa gennemsnitlig afgive Plads for 78—79 af disse Indlæg, for at følge med.

Kun nogle faa Linier, siger den ærede Redaktion, men man fortæller ikke ret meget af en Loges Forhandlinger i nogle faa Linier, og benytter hver enkelt Korrespondent blot et tilsvarende Spalterum, som det, der gaar med til disse Linier, da vil der i vort Blad ikke blive Plads til de 78—79 Indlæg, og Bladet har jo andre Forpligtelser, saa det maa være paa sin Plads, naar der spørges: skal Brødersamfundsbladet udvides?

Hermed ønskes alle Brødrene et godt og heldbringende Nytaar.
SOPHUS NYBOE.

Paa ovenstaaende kan vi kun svare: Ja, Broder Nyboe, Det Danske Brødersamfunds Blad bliver rimeligvis udvidet — naar vi til Stadighed faar saa mange Korrespondancer, som Du beregner.

Forsvarsrollen.

I de sidste tre Maaneder har vi gennem Bladets Spalter meddelt Navnene paa de Medlemmer af vort Samfund som er bleven indrulleret i de Forenede Staters Arme eller Flaade, forsaavidt som vi har kunnet erfare disse Navne gennem Logernes Sekretærer. Listen har allerede naaet et ret antageligt Antal, men der er utvivlsomt flere, som ikke er bleven anmeldt og hvis Indrullering maaske heller ikke er kommet til Sekretærenes Kundskab.

Det er ikke altid let for Sekretærene at vide, om en Broder er bleven Soldat, derimod vil Logernes Kasserer eller Finans-Sekretærer efterhaands komme til Kundskab derom, nemlig naar vedkommende indrullerede Brødre indsender det for dem. Vi anmoder derfor Logerne ved deres

Møder at opfordre Kassereren eller Finans-Sekretæren til at være Sekretæren behjælpelig med Indsamling af Navne paa vore Soldater Brødre, saaledes at vor Liste kan blive saa fuldstændig som mulig og vi altid med nogenlunde Bestemthed kan konstatere hvor mange Medlemmer af Det Danske Brødersamfund er i Onkel Sams Tjeneste.

“Booster” Konkurrencen

Naar dette Blad læses er vor Booster Konkurrence for 1917 afsluttet og de tre Pokaler samt fem Konkurrent Præmier vil være uddelte til Vinderne. Udførlig Beretning om disse Resultater vil fremkomme i Februar Nummeret, baade hvilke Loger der har vundet samt hvormange nye Medlemmer, der er indkommet gennem Konkurrencen. Som bekendt varede Konkurrencen kun fra 1ste August til 31te December, og fuldstændig Visshed angaaende Præmierne kunde ikke udsendes førend November. Alligevel kan vi allerede nu udtale at der er indkommet en forbausende Mængde Ansøgninger, og at Det Danske Brødersamfund har et godt Udbytte af Konkurrencen.

I det kommende Aar vil Konkurrence være aaben fra 1ste Januar til 1ste Januar, og de samme Præmier uddes atter ved Nytaarstid 1919. Pokalerne vil gaa paa Vandrung til de nye Vindere, med mindre Indehaverne selv skulde vinde den samme Pokal anden Gang, thi i saa Tilfælde bliver Pokalen en saadan Loges egen evige Ejendom. De kontante Præmier er selvfølgelig Vinderens faste Ejendom og vil blive gjentagne til næste Aar i samme Forhold.

Det er ikke for tidlig at henlede Logernes Opmærksomhed paa dette Forhold, thi ethvert Medlem, der fra nu af kan indvindes tæller med i næste Aars Konkurrence, og som det amerikanske Ordsprog siger: Det er den tidlige Fugl der finder Ormene.

Hvad Amerika har i sit Skød.

I en Korrespondance til “Den Danske Pioneer” meddeltes det fornylig, at der for Tiden sidder sex Danske i et bestemt Tugthus i Nordvesten. I denne Anledning gaar Brevskriveren ind paa Spørgsmaalet om hvad der bliver af unge Danske som kommer til Amerika, og vi aftrykker en Del af Brevet her, fordi det paaviser nogle af de Fordele, som D. B. S. yder Nykommere.

“Sex Mand i et og samme Tugthus — det er for meget! Hvor kan vi vide, om der ikke i Landets øvrige ca. 50 Tugthuse sidder Danske i samme Forhold? Eller maaske der sidder endnu flere i visse andre Tugthuse?

Er der nogen Garanti for, at der ikke i Øjeblikket er fra 300 til 500 indvandrede Danske i amerikanske Penitentiaries?

Hvem er da disse unge Danske, som saaledes kommer herover for hurtigst muligt at bryde ind i de massive og pæne amerikanske Tugthuse? Det maa jo være nogle ualmindelig dumme og enfoldige Ynglinge — for man behøver da ikke at rejse halvt omkring Jorden for at blive fast ansat i et Tugthus.

Tror De ikke, Hr. Redaktør, at man i disse Kandidater genfinder det ejendommelige, men desværre hyppigt forekommende Exemplar af en Nykommer, som ikke vil have noget med sine Landsmænd i Amerika at gøre? Vi kender jo alle den Type; han er kommet herover for at imponere Amerika, og han vil saamænd ikke spille sin Tid ved at færdes mellem Landsmænd, skønt de har levet her en Meneskealder og oparbejdet Institutioner og Renomeer, hvis Værdier for Amerika slet ikke kan maales. Nej, disse unge Patent-Amerikanere skal nok selv klare Ærterne, for de er meget klogere end de Tusinder, som har levet herovre i mange Aar, og som langsomt og møjsommeligt har lært at fatte og udnytte Forholdene.

Følgen er, at mange af dem tager sørgeligt fejl af Amerika. De kommer alt for hyppigt til at nære den falske Opfattelse at Amerika er et umoralsk og løssluppet Samfund, hvor det gælder om at være “smart” i den daarligste Forstand. De kommer nemt paa den Tanke, at Ærlighed ikke varer nær saa længe i Amerika som i Europa, og vi kender vist alle Exemplar paa unge Danske, som synes at mene, at Løgn, “Graft” og Platenlageri hører til det mest brugbare Værktøj i det amerikanske Samfundslivs Fægtning.

I gamle Dage var det noget anderledes. Da var der ogsaa Mennesker iblandt os, som ikke rigtig kunde faa fat paa Begrebet Amerika — og det maa man aldrig bebrejde nogen, thi en Indvandrers Lod er aldrig nem. Men selv om de mindre heldige Danske ikke sankede hverken Guld eller Hæder, saa sankede de heller ikke Skam og Skændsel paa deres egne og Landsmænds Hoveder. De levede iblandt deres Landsmænd, og det gav dem en Slags moralsk Rygstød. De kom ikke helt ud paa Kanten af Tilværelsen, og hvis de følte sig fristede til at lade sig glide ud i Æltet, saa var der altid en Landsmand til at række dem en Haand og et velment Raad.

Jeg mener, at det tager en god rum Tid at skabe en rigtig Amerikaner ud af en god Dansker. Vi kan bedst lære ved at studere Problemet i Fællesskab. De Danske i Amerika har indenfor deres egne Kredse oparbejdet Organisationer, som har gavnet dem selv og samtidig været til uvurderlig Nytte for det nye Fædreland. Jeg sigter til vore danske Kirker, vor danske Presse, Dansk Brødersamfund og andre Foreninger. Jeg tillader mig at tro, at de sex danske, som nu sidder i Saxen et Sted ude i det nordvestlige, ikke begyndte Livet herovre som Medlemmer af et dansk Kirkesamfund eller en dansk Forening. For man kan ikke gaa helt til Hundene her i Amerika, hvis man saa vil tage en lille Smule mod Raad.

Adresse Forandring

Dette Blad er frit til alle Samfundets Medlemmer, og bliver sendt til den sidst opgivne Adresse. Dersom denne ikke er rigtig paa Bladet, eller Du er flyttet, bedes Du udfylde og indsende denne Kupon til din Loges Sekretær, og han vil indsende den til Over-Sekretæren.

Navn ..... Medlem af Loge Nr. ....
Gamle Adresse ..... By ..... Stat .....
Ny Adresse ..... By ..... Stat .....

Det mest fortvivlede er dog, at Amerikanerne synes at have den samme Opfattelse — at Nykommere skal laves til Amerikanere i en Fart. Det er helt forkert — det kan ikke lade sig gøre. Det er godt nok at lære Sproget — selvfølgelig; det er ogsaa bedst at udtage Borgerpapirer, saa snart man kan faa dem — det er fornødt; men man skal ikke kaste alt det over Bord, som man har lært — hele ens Anskuelse, førend man har noget, der er lige saa godt eller bedre. Selvfølgelig har Amerika et mægtigt og sundt Livssyn at give os — men det tager Aar og Dag at tilægge sig det.

Der var en dansk Konge, som sagde om en fremragende Statsmand: Gør en stor Mand af ham — men gør det langsomt! Jeg tror, vi Danske burde sige det samme til vort Adoptivland:

Gør vore Landsmænd til gode Amerikanere — men gør det langsomt! Og i Mellemtiden tilraades det Nykommere at se indenfor i danske Samfund og Foreninger af og til, læse lidt i de danske Aviser og lignende. Amerika løber ikke fra dem — ja, man kan saamænd slet ikke undgaa det; men man skal lade sig sluge langsomt.

Vi finder at der er meget Stof til Eftertanke for Danske i dette Brev. Der er sikkert en Del Indvandrede, hvis Skæbne ender i Skam og Vanære, fordi de har været ukendt med Forholdene herovre og har staaet uden Venner og Raadgivere. Mon ikke disse sex Fangers Skæbne vilde have formet sig lidt anderledes, hvis de i Tide havde sluttet sig til en Forening som D. B. S.? Ikke fordi vor Forening beskytter Forbrydere, men fordi en dansk Mand, som staaer paa Broderfod med 22,000 andre Landsmænd kan gjøre Regning paa al den Bistand og Raadgivning som han er retfærdigt berettiget til.

Vi har siden erfaret, at den ene af disse sex Fanger er en dygtig dansk Maskinist. Han blev arresteret fordi han kørte med et Fragttog uden Billet, og efter Anholdelsen blev han beskyldt for at have kastet en Sten efter en "Brakeman." Han var ubemidlet og havde ingen ordentlig Sagfører til at tale sin Sag. Hans Dom blev fire Aars Tugthus. Han har opført sig exemplarisk i Tugthuset og vil rimeligvis blive løsladt efter tre Aars Forløb.

Den exekutive Komite's Forhandlinger.

Ansøgning fra Davenport Loge Nr. 3 om Extrahjælp til Broder Chas Jensen.

Iversen:—Anbefaler \$40.00 af Hjælpefondet.

Jørgensen:—Jeg kan ikke anbefale Broder Jensen af Loge Nr. 3 til nogen Hjælp grundet paa han har en Pension af \$30.00 om Maanedes og har 2 voksne Børn og Logen kun har betalt ham \$65.00 i 2 Aars Sygehjælp.

Nielsen:—Anbefaler \$30.00 af Hjælpefondet.

Christensen:—Anbefaler \$35.00 af Hjælpefondet.

T. P. Nielsen:—Anbefaler \$20.00 af Hjælpefondet. Jeg er dog af samme Mening som Jørgensen, at Loge Nr. 3 og hans voksne Børn burde klare den Sag.

Kendelsen bliver \$25.00 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

* * *

Ansøgning fra Thornton Loge Nr. 223 om Extrahjælp til Broder Julius Jensen.

Iversen:—\$50.00 af Hjælpefondet.

Jørgensen:—Da Broder Jensen af Loge Nr. 223 i de 5 Aar han har været syg har modtaget \$350.00, lige \$70.00 om Aaret, tror jeg det er saa langt den exekutive Komite kan gaa; dog vil jeg anbefale en Julegave af \$20.00.

Nielsen:—\$50.00 af Hjælpefondet. Christensen:—\$40.00 af Hjælpefondet.

T. P. Nielsen:—\$40.00 af Hjælpefondet.

Kendelsen bliver \$40.00 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

Til Lykke og EN OPTAGELSE.

Min hjærteligste Lykønskning sender jeg D. B. S. paa dens 36-aarige Fødselsdag. Ja, 36 Aar er nu henrunden, siden de gode danske Mænd lagde Grundstenen til dette Samfund, som alle Danske saavel i Amerika som Danmark i Dag kan være stolte af, og derfor, Brødre, naar vi nu samles fjern og nær for at fejre denne Dag, lad os da mindes disse Mænd, baade de, der er døde og de der lever, og sende dem en Tak for hvad de har gjort for os; ligeledes lad os sende en Tak til disse Mænd, der senere og dem der i Dag paa denne Højtidsdag staaer i Spidsen for os og som har ført Samfundet frem til Sukces, og haaber at de i disse stormfulde Tider maa kunde klare de vanskelige Skær.

Loge Nr. 1, den første og største Loge i Nebraska, vil i Aar fejre denne Dag som en patriotisk Brodersamfundsfest med Tableauer og Prologer til Ære for D. B. S. og for at vise D. B. S's patriotiske Sindelag overfor "Onkel Sam."

Brødre, lad os nu mindes den 7de Januar, og lad den altid staa for os som en Mærkedag i vor Historie.

* * *

Operasanger Povl Bjørnskjold, som for Tiden rejser her i Amerika for at forlyste sine Landsmænd med sin Sang, blev den 4de December optaget i Loge Nr. 1.

Jeg er glad ved at jeg nu tilhører den største danske Forening i Amerika og en dobbelt Glæde er det, at det lykkedes mig at blive optaget i D. B. S's Moder-Loge, siger Bjørnskjold, hvis ligefremme Optræden allerede har skaffet ham mange Venner her.

Broder Bjørnskjold, hvis Livsbane er som skaaret ud af Æventyret "Tusind og en Nat," — om hvorledes han begyndte som Sømand og Cow-boy, blev opdaget som Sanger og blev Protege af det danske Kongehus, og nu staaer som en fejret Kunstner, — all dette skal jeg ikke komme ind paa, men da jeg personlig sammen med flere bekendte Brødre i Omaha har haft Lejlighed til at høre Bjørnskjold synge, og vi blev alle saa begejstret at vi strax gik i Arbejde med at arrangere en Koncert, som vil blive afholdt den 20de Januar i Swedish Auditorium. Bjørnskjold er for Tiden kaldt til New York, hvor et Par større Gramafon-Selskaber ønsker ham til at synge.

Med broderlig Hilsen,
HARALD NORDHEIM,
Sekretær af Loge Nr. 1.

Little Kitty.

Hun var en lille Pige — Kitty hed hun.

Vidunderet kom ind i hendes Fantasi den Dag hendes Far fortalte om Mennesker, der kunde flyve.

— Hvordan....hvordan, Far? Hun blev ved at spørge. Og Faderen gav dem Navn, alle de vingede Maskiner, og tegnede Billeder af deres Flugt gennem Luften — højt op over de ishvide Bjærgtoppe og ud over Havet. De fløj som Svaler, som Myg eller som store, brusende Ørne — en Gang, naar Kitty blev stor, fik hun dem selv at se; det var meget mer vidunderligt endnu, end Faderen kunde fortælle.

— Kan de ogsaa flyve over vort Hus? spurgte Kitty. Hun maatte have et Holdepunkt; alt det andet svimlede for hende.

Faderen forsikrede hende, at de maa flyve over hele Byen og Kirke-taarnet med og højt over Skoven derude sammen med de store Fugle-flokke.

Ne—j, hvor det var mærkeligt! Saa dan et Æventyr havde Kitty aldrig

hørt før. Det var noget helt andet end de gamle Historier om Nisserne og Trolde og de talende Dyr. Hver Gang Moderen begyndte paa et af dem, blev Kitty strax utaalmodig.

— Kald paa Far! Han kan fortælle om de Mennesker, der flyver.

Det var jo ikke altid, at Far var lige ved Haanden, og saa maatte Mor gøre det af, saa godt hun kunde og give Kitty Æventyrene om Wright, om Bleriot, om Zeppelin og hvad de hed allesammen, de Mennesker, der kunde gøre saa meget, meget mere end de gamle Kæmper og de kække Prinsler. Dem brød Kitty slet ikke om mere — — dette her var nyere, og saa sagde Far og Mor, at det var virkeligt.

Kitty troede dem godt, men hele Sagen var saa mærkelig, at hun slet ikke kunde forstaa noget af det. Det var jo store Maskiner af Jern og Træ — hvordan kunde de komme op i Skyerne? Bare det vilde komme en flyvende til Byen — det kunde jo lige saa godt hælde der som andre Steder — saa hun kunde faa den rigtig at se! Hu kiggede op i Luften hver eneste Dag — endda flere Gange — men det lod ikke til, at nogen af de vidunderlige Mennesker kunde finde den By. Det var stor Skuffelse for Kitty.

Sommeren efter var Kitty med paa en Rejse langt, langt bort, helt hen til det fremmede Land, hvor Onkel William boede. Han havde skrevet — det sagde Far selv — at Kitty skulde med, for han vilde se hende, og saa maatte hendes Forældre love det, for de holdt saa meget af Onkel William.

Derovre saa Kitty det store Luftskib.

Det kom sejlene som en lys Sky i Drift højt oppe i det blaa, men da det kom nærmere, gik det lavere ned, og Kitty saa det ganske tydeligt: den lange Baad underne, hvor Menneskene sad, og det store, runde Hylster foroven — det var nogle mærkelige Vinger, syntes Kitty. Hun kunde saa tydeligt se det hele, for Onkel William bar hende paa sin Arm og sagde hende Besked om alle Ting.

Hendes Far talte til Onkel William, men de fleste af de Ord, han brugte, kunde hun slet ikke forstaa; hun samlede ikke andre end de sidste:

— Menneskene løfter sig.....det gaar opad, William! Verden bliver skønnere.

Det fattede Kitty. Synet, hun saa, var som det skønneste, hun nogen Sinde havde drømt.

Det havde været baade Jul og Nyt-aarsaften, og Kitty hørte Faderen sige, ligeinden hun gik i Seng, at de var langt henne i Januar Maaned. Det passede altid, naar Far sagde noget.

Kitty havde faaet Lov til at tage nogle af sine Julegaver med i Seng; hun sad en hel Time med Pudsen bag ved Ryggen og legede med dem. Det allerbedste var en lille Flyvemaskine, der kunde flyve hele Stuen rundt, baade frem og tilbage. Ja, det vil sige: den kunde i Julen, da hun fik den. Nu var Snurreværket sprunget, men det gjorde for Resten slet ikke saa meget, den kunde godt flyve endda — meget højere end før, helt ud over Byens Tage! Naar Kitty holdt den i Haanden, legede hun, at hun fløj — og hun komme saa langt, det skulde være; snart svingede hun sig omkring Kirke-taarnet, snart suste hun af Sted over Land og Hav helt hen til Onkel William.

Hun rejste saa længe, at hun blev træt, og i det samme kom Moderen.

— Nu beder vi vor Aftenbøn, og saa lægger Kitty sig til at sove.

Kitty foldede sine Hænder og bad sammen med Moderen, og da Bønnen var endt, blev hun puttet godt ned; Moderen kyssede hende paa Panden og gik ind i de andre Stuer.

Nogle faa Minutter efter lød der et stærkt Smæld mod Husets Tag, og et lille, mørkt Legeme kom dryppende ned fra Loftet lige over Kittys Seng. I næste Nu borede det sig gennem den lille Piges Bryst og var gaaet helt ned til Husets Grund, inden nogen tænkte, hvad det var, der hændte.

Kittys Far og Mor sad sammen i Dagligstuen; de havde hørt Smældet og mærkede et stærkt Tryk.

En Luftbombe — ?

De stod raadvilde i nogle faa Sekunder, ventende Explosionen — — men, mærkeligt nok, Bomben sprang ikke.

— Kitty.....? hviskede Moderen. De løb begge ind i hendes Kammer. Der laa et lille, blodigt Lig; det var ikke til at kende — Bomben havde visket alle Træk ud. Den lille Flyvemaskine var løftet op af Lufttrykket og kastet hen paa Sædet af Kittys Stol; Kitty var død midt i sin Drøm om det vidunderlige.

— Der hang en sort Sky oppe under Nattens Himmel. Der blinkede Lyn fra den, og nu sprængtes der et Hus ag dens Tordenkiler; Byen rystede af sin Grund, saa længe den fremmede Sky hang deroppe. — Endelig gled den bort — tilbage mod Fjendens Land — og det svage Brus af Propellerne lød som et ondt Hvæs.

Den saa Kitty ikke.

RESOLUTION.

I Anledning af Broder Niels Hansens Død, den 9 December vedtoges ved Mødet den 13 December følgende Resolution:

At vi dybt beklager Savnet af en god og trofast Broder, som kaldtes bort fra sine kære, og at vi herved tilkendegiver vor hjærteligste Sympathi for hans efterladte i deres Sorg.

At Logens Charter beklædes med Sørgefor et Tidsrum af 30 Dage. Denne Resolution tilføjes Logens Forhandlingsprotokol samt indrykkes i D. B. S. Maanedesblad.

Paa Loge Nr. 140's Vegne,
JOHN HANSEN, Præsident.
A. L. CHRISTIANSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Minneapolis, Minn, 15de Dec. 1917.

I Anledning af at vor Broder Jens Nielsen afgik ved Døden den 21de November 1917 blev det paa Mødet den 7de December vedtaget, at Logen beklager Tabet af en tro og agtet Broder; at vi til Ære for hans Minde beklæder vort Charter med Sørgefor for 30 Dage; at vi til Afdødes Familie bevidner vor Sympathi i deres Sorg, og at denne Resolution indføres i Logens Protokol samt i D. B. S. Blad, og at et Kopi tilsendes Afdødes Familie.

Paa Thorvaldsen Loge Nr. 45's Vegne.

THORVALD A. PETERSEN, Sekr.
FREDERIK M. HINCH, Præsident

RESOLUTION.

Falmouth, Me., 10de Dec., 1917.

I Anledning af at Broder N. C. Jensen af Loge Nr. 250, D. B. S. er afgaaet ved Døden den 17 November 1917, være det besluttet:

At Logen beklager Tabet af en god og agtet Broder, og bevidner vi hans efterladte Hustru og Børn vor dybeste Sympathi i deres Sorg.

Endvidere at Logens Charter beklædes med Sørgefor for et Tidsrum af 30 Dage; at denne Resolution indføres i Logens Protokol, bekendtgøres i Det Danske Brodersamfund's Blad samt tilsendes afdøde Broders Familie.

Paa Loge Nr. 250's Vegne.

JENS JENSEN, Præsident.
L. C. LANGE, Sekretær.

RESOLUTION.

Gowen, Mich., 5te Dec. 1917.

I Anledning af at vor fælles Broder Lars P. Nielsen afgik ved Døden den 18de December 1917 hvorved Logen beklager Tabet af et godt og agtet Medlem, være det vedtaget, at vi for at hædre hans Minde draperer vort Charter for et Tidsrum af 30 Dage. Og være det vedtaget at vi frembærer vor dybeste Sympathi til hans efterladte Hustru og Børn. Endvidere være det vedtaget, at denne Resolution indføres i Logens Protokol og indrykkes i D. B. S. Maanedesblad samt at et Kopi af samme tilstilles hans efterladte Enke.

Paa Loge Nr. 160's Vegne.

J. C. NIELSEN, Præsident.
P. C. PAULSEN, Sekretær.

REGNSKAB FOR NOVEMBER

RAPPORT OVER ASSURANCEFONDET.

Kassebeholdning den 1ste November 1917.....	\$ 4,798.73
Indbetalt i Assessment, November	18,949.36
Renter fra Con. & Com. Nat. Bank, Chicago, Ill.	23.12
Renter fra First Nat. Bank, Kenosha, Wis.	13.67
Renter af \$20,000 fra First Nat. Bank, Omaha... .	350.00
Nov. 6. Ingrid Larsen, So. Omaha, Nebr., Assurance.....	\$ 1,000.00
Nov. 9. Margrethe Christiansen, København, Danmark, Assurance..	500.00
Nov. 13. Jensine Mortensen, Hancock, Iowa, Assurance.....	1,000.00
Nov. 13. Anna Knudsen, Benson, Nebr., Assurance.....	500.00
Nov. 13. Annie B. Jacobsen, Boston, Mass., Assurance.....	500.00
Nov. 14. Karoline Faarup, West Haven, Conn., Assurance.....	1,000.00
Nov. 14. Theodore J. Larsen, Racine, Wis., Assurance.....	500.00
Nov. 16. Laura Mikkelsen, Chicago, Ill., Assurance.....	500.00
Nov. 16. Margrethe Petersen, Chicago, Ill., Assurance.....	1,000.00
Nov. 17. Kristine Nielsen, Neola, Iowa, Assurance.....	1,000.00
Nov. 17. Marie Hansen, Los Angeles, Cal., Assurance.....	500.00
Nov. 21. Christ Boyshow og Andrew Jensen (Guardians) Grand County, Wis., Assurance	500.00
Nov. 21. Kristine Jacobsen, Rochester, Minn., Assurance.....	1,000.00
Nov. 27. Emma C. Knudsen, St. Charles, Ill., Assurance.....	1,000.00
Nov. 30. Martine Thomsen Halskov, Fremont, Neb., Assurance....	500.00
Balance	13,134.88
	<hr/>
	\$24,134.88 24,134.88

Kassebeholdning den 1ste December 1917.....\$32,183.01

RAPPORT OVER GENERALFONDET.

Kassebeholdning den 1ste November 1917.....	\$13,183.01
Indbetalt i November Maaned	11.00
Indbetalt Hovedskat i November Maaned.....	38.75
Renter fra Con. & Com. Nat. Bank, Chicago.....	5.92
Renter fra First Nat. Bank, Kenosha, Wis.....	.46
Nov. 2. W. Farnam Smith & Co., Kontor og Vault Leje i Nov.....	\$ 40.00
Nov. 5. Wiggins Babcock Co., Lincoln, Nebr., valuation of outstanding certificates 1916	200.00
Nov. 5. Western Newspaper Union, Trykning af Bladet Nr. 10, \$255.55; Mailing og Adresseforandring, \$35.50.....	291.05
Nov. 5. Hans P. Christensen, Sheffield Loge Nr. 22, Begravelseshjælp	50.00
Nov. 5. John M. Gilchrist, Omaha, Nebr., Revidering af Samfundets Bøger indtil 1ste Oktober 1917.....	83.00
Nov. 8. Anders Jensen, Dannebrog Loge Nr. 54, Begravelseshjælp	50.00
Nov. 9. Peter Andersen, Cedar Falls Loge Nr. 7, Begravelseshjælp	50.00
Nov. 13. J. Michaelsen, Rejse til Atlantic Loge Nr. 53, og Elkhorn Loge Nr. 289	4.35
Nov. 13. Chr. Nielsen, Rejse til Elkhorn, \$21.28; 2 Dages Løn, \$6.00	27.28
Nov. 16. H. Henningsen, Clinton Loge Nr. 11, Begravelseshjælp....	50.00
Nov. 17. J. Michaelsen, Part af Løn tilgode i Oktober Kvartal.....	250.00
Nov. 19. Social-Demokraten, Chicago, Ill., 5,000 large Envelopes til Over-Kassereren	20.00
Nov. 21. Louis Larsen, Tacoma Loge Nr. 33, Begravelseshjælp.....	50.00
Nov. 21. Carl Rasmussen, Providence Loge Nr. 102, Begravelseshjælp	50.00
Nov. 23. J. P. Vinnum, Ferndale Loge Nr. 95, Begravelseshjælp....	50.00
Nov. 26. Hans Madsen, Co. Bluffs Loge Nr. 10, Begravelseshjælp....	50.00
Nov. 27. Lars M. Hansen, Withe Loge Nr. 154, Begravelseshjælp....	50.00
Nov. 30. Søren J. Christensen Rawlins Loge Nr. 40, Begravelseshjælp	50.00
Nov. 30. Vogt & Stenger to Renewal of \$40,000, Bonds for Rolf Rasmussen, Treasurer	80.00
Nov. 30. H. Nordheim, Bøgholder Løn i Nov. Maaned.....	100.00
Nov. 30. A. Andersen, Medhjælper ved Bladet, Løn i Nov.....	50.00
Nov. 30. Louise Larsen, Typewriter, Løn i November Maaned.....	45.00
Nov. 30. J. Michaelsen, Porto Exp., Telg. m. m. i November.....	67.81
Balance	30,480.65
	<hr/>
	\$32,239.14 32,239.14

Kassebeholdning den 1ste December 1917.....\$30,480.65

RAPPORT OVER GARANTIFONDET.

Kassebeholdning den 1 November 1917.....	\$20,745.47
Kuponer:—	
Scotts Bluffs, Nebraska	113.33
Milford, Iowa	262.50
Allison, Iowa	175.00
Dunlap, Iowa	281.40
Hubbard, Minnesota	250.00
Seattle, Washington	112.50
Oakland, Illinois	250.00
Pacific Junction, Iowa	225.00
Renter fra First Nat. Bank, Omaha, Nebr.....	3.78
Betalt for U. S. Second Liberty Bonds.....	19,600.00
Balance	2,818.98
	<hr/>
	\$22,418.98 22,418.98

Kassebeholdning den 1ste December 1917.....\$ 2,818.98

BEHOLDNING I GARANTIFONDET.

Kassebeholdning den 1ste December 1917.....	\$ 2,818.98
Bonds i Safety Vault, Omaha, Nebr.....	502,000.00
	<hr/>
	\$504,818.98

RAPPORT OVER HJÆLPEFONDET.

Kassebeholdning den 1ste November 1917.....	\$ 81.48
Nov. 16. Viggo Jensen, Portland Loge Nr. 112, Extrahjælp.....	\$ 50.00
Nov. 17. Waldemar Larsen, Wilmot Loge Nr. 166, Extrahjælp.....	45.00
Underbalance	13.52
	<hr/>
	\$ 95.00 95.00
Underbalance den 1ste December 1917.....	\$ 13.52

UDESTAAENDE CHECKS.

Catrine Hansen, \$1,000; Loge Nr. 106 \$50.....	\$ 1,050.00
Loge Nr. 277, \$50; Tine Hansen, \$1,000.....	1,050.00

Jennie Korell, \$718.25; Loge Nr. 7, \$50.....	768.25
Jensine Mortensen, \$1,000; Anna Knudsen, \$500.....	1,500.00
Annie B. Jacobsen, \$500; Karoline Faarup, \$1,000.....	1,500.00
Theodore J. Larsen, \$500; Laura Mikkelsen, \$500.....	1,000.00
Margrethe Petersen, \$1,000; Loge Nr. 11, \$50.....	1,050.00
Loge Nr. 112, \$50; Kjerstine Nielsen, \$1,000.....	1,050.00
Marie Hansen, \$500; Loge Nr. 166, \$45.....	545.00
Social-Demokraten, \$20; Loge Nr. 33, \$50.....	70.00
Ane Jensen, \$925; Chr. Boychow og Andrew Johnsen, \$500.....	1,425.00
Kristine Jacobsen, \$1,000; Loge Nr. 102, \$50.....	1,050.00
H. Nordheim, \$100; A. Andersen, \$50.....	150.00
Louise Larsen, \$45; Loge Nr. 95, \$50.....	95.00
Hans Madsen, \$50; Lars M. Hansen, \$50.....	100.00
Søren J. Christensen, \$50; Vogt & Stenger \$80.....	130.00
J. Michaelsen, \$67.81; Emma C. Knudsen, \$1,000.....	1,067.81
Martine Thomsen Halskov, \$500; Ingrid Larsen, \$774.....	1,274.00
James F. Bishop	143.05

\$15,018.11

SAMFUNDETS SAMLEDE KONTANTER OG VÆRDIPAPIRER.

Rentebærende Bonds	\$502,000.00
Kassebeholdning i Garantifondet	2,818.98
Kassebeholdning i Assurancefondet	13,134.88
Kassebeholdning i Generalfondet	30,480.65
	<hr/>
	\$548,434.51
Underbalance i Hjælpefondet	13.52

\$548,420.99

Checks udestaaende den 1ste December 1917..... 15,018.11

\$563,439.10

SAMFUNDETS SAMLEDE VÆRDIER DEPONERET SOM FØLGENDE.

First Nat. Bank Deposit Vault, Omaha, Nebr., Bonds.....	\$502,000.00
Con. & Com., Nat. Bank, Chicago, Ill.....	10,376.72
First Nat. Bank, Kenosha, Wis.....	17,953.81
Bank of Benson, Nebr., Certificate.....	6,415.00
First Nat. Bank, Omaha, Nebr., Certificate	8,999.10
Omaha Nat. Bank, Omaha, Nebr., Certificate.....	7,482.64
Com. Nat. Bank, Co. Bluffs, Iowa, Certificate.....	6,210.00
First Nat. Bank, Omaha, Nebr.....	3,023.51
Checks beroende hos Over-Kassereren	978.32

\$563,439.10

Kenosha, Wis., den 13de December 1917.

ROLF RASMUSSEN, Over-Kasserer.

Mr. J. Michaelsen, Danish Brotherhood of America:—
This is to certify that the balance due to Danish Brotherhood of America as shown by the books of Continental and Commercial National Bank of Chicago at the close of business November 30th, 1917, was Ten Thousand, Three Hundred and Seventy-six and 72-100 (\$10,376.72).

Insurance Fund .....

General Fund .....

\$10,376.72

GEO HOLMES, Auditor.

This is to certify that there was to the credit of the Danish Brotherhood on the books of this bank at the close of business November 30th, 1917, the sum of Seventeen Thousand, Nine Hundred Fifty-three and 81-100 (\$17,953.81).

Insurance Fund .....

General Fund .....

\$17,953.81

The First National Bank of Kenosha, Wis.

C. I. OZANNE, Auditor.

Garantifondets Kontanter er indbefattet i Assurancefondet.

Hjælpefondets Kontanter er indbefattet i Generalfondet.

RESOLUTION.

New Haven, Conn., 19de Nov. 1917.
Ved Haabet Loge Nr. 32, D. B. S., Møde den 6 November blev følgende Resolution vedtaget: At Logens Medlemmer herved udtaler deres dybeste Sympathi til afdøde Broder Martin Faarups Hustru og Børn ved Tabet af en god og kærlig Fader og Ægtefælle. Være det da besluttet, at Logens Charter draperes med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage og at denne Resolution indføres i Logens Protokol og trykkes i D. B. S. Maanedtsblad samt en Afskrift af samme tilstilles vor afdøde Broders Hustru.
Paa Haabet Loge Nr. 32's Vegne.
W. M. ANDERSEN, Præsident. 2
SØREN P. FREDERIKSEN, Sekr.

RESOLUTION.

Salt Lake City, Utah, 30te Nov. 1917.
Broder C. P. Sørensen døde den 13de November 1917, 56 Aar gammel. Han var i over 19 Aar Medlem af Logen og Samfundet og har steds bevarret sine Logebrøders Agtelse; derfor være det besluttet: At Logen offentliggør denne Resolution i D. B. S. Blad, indfører en Afskrift i Logens Protokol og sender en lignende til hans efterladte Familie samt beklæder Logens Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage.
Loge "Haabet" Nr. 78, D. B. S.
J. D. MORTENSEN, Præsident.
JOHN ISAKSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

St. Charles, Ill., 22de Nov. 1917.
I Anledning af vor Broder Julius C. Knudsens Dødsfald den 15de November er det ved Mødet den 21te November vedtaget, at Logen beklæder Tabet af en trofast og agtet Broder og at vi for at hædre hans Minde beklæder vort Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage, og være det vedtaget, at vi frembærer vor dybeste Sympathi til hans efterlevende Hustru og Børn. Endvidere være det besluttet at indføre denne Resolution i Logens Protokol samt i D. B. S. Maanedtsblad.
Paa Loge Nr. 92's Vegne.
CARL KILLIAN, Præsident.
OLE OLSEN, Sekretær.

SORGENS BUDSKAB.

Efter et langt Sygeleje bortkaldtes fra vor Midte vor fælles Broder, Ex-Præsident Hans F. Knudsen, som afgik ved Døden den 29de Oktober 1917, hvorved Logen Nr. 304 har lidt Tabet af en ihærdig og trofast Arbejder, altid rede til at hjælpe og lede Logen frem. Hans lyse og trofaste Hjertelag vil altid leve som et herligt Minde blandt os. Han var den gæve, ligefremme og trofaste danske Mand, som Brodersamfundet saa haardt kunde undvære.

Paa Benson Loge Nr. 304's Vegne.
EMIL HANSEN, Præsident.
CARL MADSEN, Sekretær.
Omaha, Neb., November 1917.

RANG OG RÆNKER.

(Fortsat fra Side 3)

Efter at have søgt længe, erklærede Skrивeren endelig, at han ikke kunde finde Dokumentet.

Den ellers saa rolige Griffenfeldt fór op og udbrød heftigt:

"Her er snart intet til at finde mere, alting bliver borte, men dette Papir skal findes, om saa hele Huset skal tømme."

Samme Eftermiddag, da Skrивeren var gaaet, gik Karen ind til Kansleren og fortalte ham om de to Personer, som hendes Fader havde set i "Sorte Christians Krog." Hun sagde, at den ene maatte være Hofjunker von Furst, og at Komplottet maaske drejede sig om en eller anden Skurkestreg; det var faldet hende ind i Dag, da hun hørte om de bortkomne Dokumenter, at Lave Friis maaske var den anden af de to, og at han stjal Papirerne.

Griffenfeldt blev bleg og sagde: "Guds Død, lille Karen, det er en svær Anklage mod en Mand, hvem jeg har gjort saa meget godt. Hvordan skal vi faa at vide, om han er skyldig?"

"Hvis min Fader kunde faa Lejlighed til at se Skrивeren, maa det jo strax blive opklaret, om han er en af dem fra Sorte Christians Krog."

Griffenfeldt tænkte sig om et Øjeblik og sagde saa:

"Lad din Fader søge mig paa Lørdag og bede om et eller andet; jeg skal da sørge for, at Lave Friis er til Stede."

"Tak, Hr. Greve," sagde Karen og gik bort.

Aftenen efter sad Skrивeren i "Sorte Christians Krog" i Samtale med von Furst.

"Han har fattet Mistanke til mig, og jeg vil ej have mere med den Sag at gøre," sagde Friis.

"Det er heller ikke nødvendigt; hans Forræderi er nu fuldt opklaret, og snart vil han være en slagen Mand. Men saa har vi jo noget andet at afgøre; thi I husker jo nok, at I har lovet mig Hjælp til at faa lille Karen i min Magt."

"Ja," svarede Skrивeren og saa ondt frem for sig, "I kan regne med min Hjælp i den Sag. Jeg kan ikke udstaa det Fruentimmer; det er vist hendes Skyld, at Greven er bleven mistænksom mod mig; men jeg ved ikke, hvordan jeg kan hjælpe Jer."

"Jo, hør nu, jeg har hyret en Jagt, som skal bringe hende til Stevns, hvor jeg ejer en liden Gaard og ofte kommer. Det gælder altsaa bare om at faa lokket hende om Bord i Jagten."

"Det paatager jeg mig," sagde Skrивeren.

"Ja, Skuden er sejt klar og hun kan komme, hvornaar det skal være."

"oGdt, lad saa en Baad ligge ved St. Annæ Bro paa Lørdag, naar Mørket er faldet paa, og jeg skal da sørge for, at Pigen møder."

Den følgende Lørdag blev Karen overrasket ved, at Lave Friis sagde til hende:

"Strax i Morges var din Fæstemand her, men da Du ej var hjemme, tog jeg Besked, der lød, om Du i Aften vilde komme ud til ham, han har noget vigtigt at tale med Dig om."

Karen studsede og sagde: "Hvorfor ventede han ikke, til jeg kom tilbage? Jeg var da ej saa længe borte."

"Dertil havde han ikke Tid, han skulde færgе nogle rejsende ud til et Skib, sagde han."

"Ja, ja, saa maa jeg vel derud i Aften," svarede Karen.

Strax efter denne Samtale kom Ejler Enevold for efter Griffenfeldts Ordre at tage Lave Friis i Øjesyn. Han var ledsaget af Børge Holm, og Karen fik da at vide, at denne slet ikke havde været der i Huset om Morgenens, og det var altsaa Skrивeren, som for med Usandhed og muligvis pønsede paa en eller anden Skurkestreg. For at faa at vide, hvad Lave Friis havde i Sinde, besluttede de, at Karen om Aftenen skulde gaa ud til Børge Holms Hus.

Ejler Enevold blev derefter ført ind til Kansleren, der hilste venlig og sagde:

"Du er vel den gamle Sømmand, som er bleven anbefalet til mig; sig frem, hvad ønsker Du?"

Ejler stirrede paa Lave Friis, rømmede sig og sagde:

"Med gunstig Forlov, høje Herre, jeg snakker ej saa godt, naar flere er til Stede, kan jeg ej tale i Enrum med Eder?"

Greven lo og sagde: "Naa ja, saa maa Du forlade os en lille Stund, Lave."

Skrивeren havde strax genkendt Ejler Enevold som Sømanden fra hin Aften i "Sorte Christians Krog," han blev bleg, rejste sig hurtig og gik udenfor, hvor han stillede sig med Øret ved Nøglehullet.

Saa snart han var borte, udbrød Enevold:

"Det er ham, høje Herre, det er min Salighed den ene af de to Lurendrejere fra Sorte Christians Krog; tag Eder i Vare for den Fyr; jeg kunde vel ikke rigtig høre, hvad de snaktede om den Aften, men at det var noget om at snappe Papirer og Dokumenter, blev jeg dog klog paa."

Der gled et Udtryk af Smerte over Griffenfeldts Ansigt; han sad tavs en Stund og sagde saa:

"Nu forstaa jeg, hvor de vigtige Papirer bliver af. Dte bæres mig for, at jeg gaar strenge Tider i Møde, men i hvert Fald skal Du have Tak, fordi Du har aabnet mine Øjne."

Lave Friis havde hørt alt gennem Nøglehullet og forstod nu, at Nettet trak sig sammen om ham, hvorfor han besluttede at flygte bort, saa hurtig som muligt. Han opsøgte von Furst, fortalte hvad der var hædet og fik Tilladelse til at tage bort med Jagten, naar han først havde sørget for, at Karen kom om Bord.

Von Furst meddelte samme Dag Kanslerens Fjender, at nu maatte der handles hurtigt, da Griffenfeldt ellers vilde komme dem i Porkøbet. Et Par af dem søgte da strax Audiens hos Kongen, der blev stærkt rystet ved Anklagen mod Storkansleren og først efter lang Betænkning bestemte sig til at underskrive en Arrestordre.

Samme Aften gik Karen ud for efter den trufne Aftale at besøge sin Kæreste.

Da hun var naaet hen i Nærheden af St. Annæ Bro, kom Lave Friis henimod hende, hilste høfligt og sagde:

"Godaften, lille Karen, jeg har passet Dig op for at sige Dig, at din Kæreste slet ikke vil tale med Dig; det var kun noget jeg fandt paa, for at lokke Dig bort fra Huset."

Karen vilde svare, men Skrивeren fortsatte:

"Jeg har altid syntes godt om Dig og vil gerne gøre Dig det gode, jeg kan. Nu er der en Lejlighed til at tjene saa mange Penge, at Du kan gifte Dig og faa dit eget Hjem."

"Det er en underlig Venlighed, der paa en Gang er kommen over Dig, Lave Skrивer," sagde Karen spottende, "hvad skal jeg da gøre, for at tjene de Penge Du taler om?"

"Hist henne ved Broen venter en Mand, der vil sige Dig Besked, lad os følges ad derhen."

Han havde forberedt sig paa at maatte anvende Magt, og blev derfor noget forbavset, da hun svarede:

"Du gør mig ganske nysgerrig, og gerne vil jeg følges med Dig, der jo siger at være min gode Ven."

De gik saa hen til Broen, hvor en Baad laa, og Friis spurgte sagte: "Er det Jer, Skipper?" hvorpaa en dyb Røst svarede nede fra Mørket:

"Begríbeligvis er det mig, jeg har ventet paa Jer over en halv Time."

"Naa ja, nu kommer jeg med den Passager. I skal have med."

"Jeg vil ikke ud at sejle," sagde Karen, "jeg holder ikke af det lumske Vand."

"Du bliver dog nødt dertil," sagde Skrивeren spottende, "nu spørges der ej længer om, hvad Du vil; kom her op, Skipper, og hjælp mig Tøsen ned."

Ejler Enevold kravlede op fra Baaden, og i det samme kom Børge Holm løbende hen ad Broen. Begge Sømænd greb fat i Friis og snørede et tyndt Reb om hans Arme.

"Til Hjælp! Røvere! Hvad betyder det?" raabte Skrивeren og sparkede voldsomt om sig.

"Bare rolig, min rare Ven, det betyder, at Du er rændt paa Grund; Kansleren kan vist godt lide at faa fat paa den Tyveknaegt, der har stjålet hans Papirer."

Med noget Besvær blev Lave Friis

bragt om Bord i Jagten, hvor Ejler og Børge blev hos ham, medens Karen skyndte sig hjem for at meddele Griffenfeldt, hvad der var hædet.

Hun skulde dog aldrig mere faa sin Herre at se; thi næste Morgen, den 11. Marts 1676, forlod han sit Hjem, før hun kunde faa ham i Tale, og da han kom op paa Slottet, blev han paa Trappen standset af en Officer, der stammede sagde:

"Naadige Hr. Greve, jeg maa bede Eder om at følge mig til Biblioteks-salen, hvor I efter Kongelig Majestæts Ordre skal blive under Bevogtning indtil videre."

Samtidig trak Officeren Arrestordren frem fra sin Kjole og viste den til Griffenfeldt, der saa flygtig paa Underskriften og derpaa kort sagde:

"Det er godt, gør Eders Pligt."

Hastigt fløj Rygtet om Kanslerens Fængsling gennem Københavns og vakte en voldsom Ophidselse. Man befrygtede Uroligheder, Slotsvagten blev forstærket, og det bestemtes, at Griffenfeldt om Aftenen skulde føres ad Søvejen til Kastellet, hvis Porte da skulde lukkes, for at forhindre ethvert Befrielsesforsøg.

Om Bord i Jagten var Lave Friis bleven løst af sine Baand og lukket inde i et lille Kammers.

Foruden Ejler Enevold og Børge Holm bestod Besætningen kun af en fentenaars Dreng. Om Natten holdt de voxne Sømænd skiftevis Vagt; der hædte dog intet usædvanligt, og da det blev Dag, ventede de at faa Ordre fra Kansleren om, hvordan de skulde forholde sig med Lave Friis. Time efter Time gik dog, uden at der kom noget Bud, og endelig besluttede de, at Børge skulde gaa i Land og opsøge Karen. Jagten havde kun en Baad, og Ejler gik da med for at ro den tilbage. Pludselig holdt Enevold op med at ro, pegede ud over Søen og raabte:

"Hvad er det, mon jeg ser Syner? Skuden er jo ved at gaa til Søs."

Holm saa ud mod Jagten og blev strax klar over, at Fartøjet virkelig var under Sejl og hurtig fjernede sig fra Land.

Da de to Sømænd var roede bort med Jollen, fulgte Drengen sig som Chef for Skibet, og som saadan maatte han været paa det rene med, hvad det var for en Passager, han havde om Bord. Gennem den aflaaede Dør gav han sig til at udspejle Lave Friis, og denne var ikke længe om at overtale Drengen til at aabne Døren. Da Skrивeren først slap op paa Dækket, lykkedes det ham dels ved Trusler og dels ved en lille Sum Penge at faa Drengen til at hjælpe sig med at kappe Ankertovet og sætte Sejl. For en god Vind naaede de hurtig til Malmø, hvor Lave Friis forsvandt, og man hørte i København aldrig mere om ham.

Ejler Enevold bandede, da han saa Jagtens Sejl forsvinde i Horisonten, men Børge Holm tog det mere roligt, og de fik snart andet at tænke paa; thi da de kom ind i Byen erfarede de, at Griffenfeldt var anklaget for Landsforræderi og arresteret. I høj Grad bestyrkede gik de til Kanslerens Hus, hvor de traf Karen, der var ganske utrøstelig over sin gode Herres Ulykke. Hun vidste, at han om Aftenen skulde føres ud til Kastellet i en Baad og opfordrede dem til at prøve paa at befri ham og bringe ham til et Skjulested.

Enevold mente, at hun maatte være gal, naar hun kunde tro, at to simple Mænd som de kunde befri en saa højtstaaende Person, der naturligvis blev skarpt bevogtet, men hun vedblev at plage dem saa meget, at de endelig lovede at gøre et Forsøg.

Om Aftenen blev Bommen, der afspærrede Tøjhusbassinnet fra Havnen, trukket til Side, en Chalup ført af en Officer roede igennem og lagde til ved Proviantgaardens Stentræppe, som endnu findes. Kort efter skød en Baad frem i Mørket, Ejler Enevold og Børge Holm, som var i den, trak atter den flydende Bom paa Plads og lagde saa deres Fartøj paa den udvendige Side.

Et Kvarterstid senere var Griffenfeldt bragt om Bord i Orlogschaluppen, der satte af og med taktfaste Aaretag roede ud mod Havnen. Det var meget mørkt og stærkt Snefog, og pludselig tørnede Fartøjet med vold-

som Kraft mod den lukkede Bom; Stævnen blev knust, Aarer knækkede, og Baaden var ved at synke.

"Hallo, Kammerater!" lød Ejler Enevolds Stemme i Mørket, "vi kommer nok lige tilpas til at bjærge Jer. Kryb om Bord til os, men en ad Gangen, Passagererne først."

Griffenfeldt og et Par Landofficerer, der bevogtede ham, begyndte allerede at kravle op paa Bommen, der skilte Fartøjerne, men Søofficeren fattede Mistanke og raabte:

"Ingen forlader Fartøjet. Hvem har lukket Bommen, og hvem er I derovre?"

Ejler og Børge indsaa, at deres Plan var mislykket; de skyndte sig at ro bort i Mørket, medens Orlogschaluppen igen lagde til ved Bolværket. Der blev sendt Bud efter en anden Baad, som senere paa Aftenen førte Griffenfeldt til Kastellet.

Da det var lykkedes de sammen-svorne at faa Danmarks store Statsmand arresteret, gjaldt det for dem at skille sig af med deres underordnede Hjælpere, der sad inde med ubehagelige Hæmmeligheder, og von Furst fik da en stor Sum Penge mod at forpligte sig til for bestandig at forlade Landet.

Saaledes blev Dyd og Fortjeneste passende belønnet, medens Ejler Enevold og Børge Holm længe gik skælvende omkring og frygtede for at blive grebne som Forbrydere. Dette skete dog ikke; ingen mistænkte dem, og omsider fik de deres Jagt tilbage fra Malmø.

Griffenfeldts senere Skæbne er velkendt; han blev anklaget for at have solgt Embeder og selv beholdt de derved indkomne Penge; for at have begaaet Majestætsforbrydelse ved at tale ringeagtende om Kongen, samt for at have forraadt Statshemmeligheder til fremmede Magter. Det sidste blev aldrig bevist, men desuagtet dømtes Griffenfeldt til Døden. Han blev paa Skafottet "benaadet" med livsvarigt Fængsel; sad 4 Aar i et usælt Fangehul i Kastellet og blev derefter ført til et lignende paa Munkholm i Trondhjems Fjord. I 1698 fik han Friheden, men døde allerede den 11. Marts 1699, netop 23-Aarsdagen efter, at han blev arresteret paa Københavns Slot.

Han bar sin tunge Skæbne som en modig Mand, og i hans Fængsel i Kastellet stod i mange Aar at læse, hvad han med sin Diamantring indridsede i en Rude kort efter at Dødsdommen var bleven forkyndt for ham:

Da Verden blev mig vred, da lærte jeg at kende
For Alvor først min Gud, mig selv,
min Ven, min Fjende.
Min Fjende var mig gram, min Ven
var svigefuld,
Jeg selv skrøbelig, Gud blev alene
huld.

LUCK, WIS.

Fredensborg Loge D. B. S. Nr. 186 afholdt stor Stiftelsesfest den 15de December, og det blev en af Logens Mindefester. Der var omkring ved 200 tilstede. Kl. 8 kaldtes til Bords, hvor Broder N. P. Jacobsen bød Forsamlingen Velkommen og i en udmærket Tale gav Logens Historie fra den Dag den blev indsat og til det nuværende Tidspunkt. Festkomiteen og D. S. S. Damerne havde gjort et stort Arbejde ved Bordet, som var sat paa ægte dansk Vis, og Søstrene og Komiteen fortjener all mulig Ros for det store Arbejde, som de udførte. Ved Bordet blev tillige afsunget flere Sange, og efter Bordet tog Dansen sin Begyndelse. Kl. 12 serverede Damerne Kaffe og Kage; saa dansedes igen og det var sent før Forsamlingen skiltes med Mindet om en af de bedste Fester Logen har afholdt. Logen blev indsat for 14 Aar siden af Broder N. P. Jacobsen, som var Logens første Præsident. Den blev indsat med 17 Medlemmer, af hvilke der nu kun er sex tilbage. Logen har optaget 130 ny Medlemmer foruden tilrejsende Medlemmer. Logen har nu 84 Medlemmer og gjør udmærket Fremgang, og vi haaber snart at naa 100. Her er en udmærket Anledning for unge Mænd til at komme ind i en god Forening og tillige at slutte sig til Danskerne her.

Med broderlig Hilsen.

C. HANSEN, Jr.

Trylleglansen.

(Sluttet)

Han længtes efter at se Birt'-Katrinn dukke frem mellem de grønne Kornmarker. Der var for Jakob en sær Fortryllelse over hendes Skikkelse, med den let vuggende Gang, de blanke Øjne og de røde Læber. Hans Blod bankede altid hurtigere, naar Birt'-Katrinn var i Nærheten.

Men om noget Kæresteeri mellem det to var der ikke Tale.

Der var jo det, at Jakob og Skolelærerens Ingeborg havde været gode Venner saa omtrent fra de gik i Skole. Men fra den Tid, Birt'-Katrinn var kommen til Strandgaarden, mødtes de ikke saa tit som før. Forholdet mellem dem var blevet lidt køligere, uden at der just var kommen nogen Kurre paa Traaden....

Jakob var gaaet til Ende med Skaarret. Nu strøg han Leen og kiggede paany mod Gærdet.

"Næ, der er ingen at se endnu!" sagde Kresten Husar.

"Hold Kæft!" bød Jakob.

Han blev staaende en Tid med Hænderne hvilende paa Leskaftet.

Kresten Husars Le trængte ogsaa til at hvæsses.

"Du, Jakob!" sagde han pludselig. "Det var ikke saa tosset at være Mormon!"

"At være Mormon?"

"Ja. Saa kunde man ha' to Koner — eller i al Fald to Kæreste!"

De sorte Rotteøjne blinkede listigt. Jakob var tung af Nemme, og det tog Tid, før Flinten gik op for ham.

"Ja, Du kender jo lidt til Mormoneriet, Kresten!" sagde han.

Kresten Husar havde i yngre Dage været en varmblodig Tilbeder af det smukke Køn. —

— Da Jakob var kommen halvt ned med Skaarret, dukkede en lys Kjole og en Straahat frem bag Gærdet.

Han blev ved at slaa, indtil den kommende var ganske nær. Saa vendte han sig brat om — og der kom et Overraskelsens Glimt i hans Øjne. "Hvad — er det Dig, Ingeborg?" sagde han.

Den unge Piges Smil gled bort med et mut Træk paa Munden.

"Du havde kanske ventet en anden?" spurgte hun.

"Hæ, hæ, hæ!" gnæggede Kresten Husar.

"Hvad griner Du af?" sagde Jakob arrigt. "Pas Du dit Arbejde!"

Han lagde Leen fra sig og gik sammen med Ingeborg hen til Gærdet, hvor de satte sig.

Der var Sol over Engen, og Humlebierne summende om de gule Blomster. Ingeborg fik hurtigt sit lyse Smil igen, og Jakob syntes det var længe siden, hun havde været saa glad og munter som i Dag.

Men Kresten Husar lagde Mærke til, at Jakob nogle Gange stak Hovedet op over Gærdet, saa han kunde se, om der kom nogen paa Stien.

Medens dette foregik, havde Birt'-Katrinn iført sig sin fineste Pynt og taget sin nye lyserøde Parasol i Haanden.

Hun havde pludselig faaet Gæt om, at hun vilde besøge sin Faster, der boede ikke ret langt fra Vejrugaarden.

Der blev dog intet af dette Besøg. Fasteren var borte, og hun fandt Døren lukkede. Men Birt'-Katrinn havde alligevel Heldet med sig.

Paa Hjemvejen hørte hun Heste-

trav bag sig. Og i den Støvsky, Hesten hvirvlede op, saa hun en Rytter, i hvem hun genkendte den svenske Ingeniør.

Han havde ogsaa kendt hende. Idet han naaede hende, hilste han og smilte.

"Men det er jo Frøkenen fra i Formiddag!" sagde han.

Han sprang af Hesten og rakte hende sin Haand paa en Maade, som om de to var gamle Venner.

Birt'-Katrinn følte sig saare smigret og mærkede sig med lønlig Fryd, at hendes dameagtige Fremtræden gjorde et vist Indtryk paa Ingeniøren.

Hun var i en gullig Kjole, der var meget nedskaaret i Halsen, saa denne og en Del af Brystet kun dækkedes af et ret luftigt Kniplingsvæv.

"Det glæder mig at træffe Dem igen, Frøken —," sagde han, "ja, det er sandt, jeg fik jo ikke Frøkenens Navn..."

"Jørgensen," sagde Birt'-Katrinn.

"Frøken Jørgensen altsaa" — han bukkede let —; "jeg kan fortælle Dem, at det er saa godt som gaaet i Orden med Handelen."

"Nej, det var jo morsomt! Ja, saa faar jeg jo nok Ingeniøren at se tiere."

Et koket Smil lejrede sig om Birt'-Katrinn's røde Læber.

"Det gør De sikkert, Frøken," sagde han, og hans Blik gled i en velbehagelig Dvælen over hendes Skikkelser frodige Fyde, idet han tilføjede: "Det var jo muligt, at De kunde hjælpe mig lidt til Rette, Frøken Jørgensen, i al Fald i Begyndelsen..."

Hjærtet hoppede i Birt'-Katrinn's Bryst. Det var dog et herligt Menneske, denne Ingeniør! Det var ligefrem, som han gættede hendes lønlige Tanker.

"Hvordan mener Ingeniøren?" spurgte hun.

"Jo, ser De, Frøken Jørgensen, jeg er hverken gift eller forlovet og trænger derfor til et kvindeligt Styre paa Gaarden, en Dame, der paa egen Haand kan tage sig af Husvæsenet... det vilde være mig saare kært, Frøken, om jeg kunde formaa Dem til at overtage en saadan Stilling."

Han saa paa hende — og det Blik fik Hjærtet til at slaa endnu stærkere i hendes Bryst.

"Jeg ved ikke rigtig," sagde hun — hans Blik forvirrede hende, medens det samtidig fik det til at risle af Lykke gennem hendes Krop; — "jeg kan jo ikke forlade min Plads lige med det samme..."

"Det lod sig maaske dog gøre, Frøken — jeg kunde jo f. Ex. byde Hr. Gaardejeren en Erstatning... Naa, endnu er Tingene jo, som sagt, ikke i Orden — der er nogle Formaliteter tilbage. Jeg venter imidlertid, at det hele er all right i Løbet af otte Dage. Saa skal De høre fra mig, Frøken. Den gamle Proprietær Birk vil helst flytte med det samme, og jeg har derfor strax Brug for en Husjomfru."

Han gav hende Haanden til Farvel, steg til Hest og forsvandt snart efter i en Støvsky.

Da Birt'-Katrinn kom hjem, var hun i den syvende Himmel. Det var en Oplevelse, der var Penge værd. Der var da heldigvis Mandfolk til i Verden, der kunde se, at man duede til andet end at gaa og trisse om i en Bondegaard!

Der hang et stort Spejl i Havestuen. Birt'-Katrinn mønstrede sin Person foran Spejlet. Saa nikkede hun tilfreds og gik ind i sit Kammer for at skille sig af med Pynten.

Da Jakob kom hjem fra Engen og

de to et Øjeblik var ene, sagde Birt'-Katrinn:

"Det kan være, jeg rejser i en nær Fremtid."

"Hvad!" sagde Jakob, og hans Øjne blev store og forbavsede som en Drengs. "Hvorfor skulde Du rejse?"

"Ja, hvorfor!" Birt'-Katrinn trak paa Skulderen og smilte syrligt. "Forandring fryder, ved Du nok!"

"Er der andre, der har fæstet Dig?"

"Endnu ikke!" Birt'-Katrinn saa paa Jakob, og der kom et triumferende Glimt i hendes Øjne. "Men man maa jo tænke lidt paa sit eget Vel — andet kan jeg ikke sige Dig i Øjeblikket."

Birt'-Katrinn var meget hemmelighedsfuld med, hvad der var sket.

Men faa Dage efter kom Ingeniør Ramberg paany ridende ind i Strandgaarden, og da var Jakob hjemme og tog imod ham.

Ingeniøren gik strax til Sagen. Og da han bød Jakob hundrede Kroner for at lade sin Husholderske rejse strax, slog Jakob til. Pengene skulde blive betalt i Løbet af fjorten Dage, forsikrede Hr. Ramberg.

Dagen efter blev Birt'-Katrinn med samt sit Tøj kørt til Vejrugaarden. Den gamle Proprietær Birk og hans Hustru var just ved at rejse bort, og Birt'-Katrinn overtog strax Husstyret.

Det vil sige — hun var ikke længere Birt'-Katrinn! Hun var Frøken Jørgensen — og som Frøken Jørgensen blev hun præsenteret for Folkene paa Gaarden.

Frøken Jørgensen lavede Mad og tilberedte en fortræffelig Middag til sig selv og Vejrugaardens nye Herre. Hr. Ramberg krævede nemlig, at Frøkenen skulde spise sammen med ham.

Og Frøkenen var overlykkelig, da hun tog Plads ved Bordet i sin lyseblaa Silkebluse — den, der ellers kun blev brugt ved særlig festlige Lejligheder. Hr. Ramberg var meget underholdende, og Frøken Jørgensen følte sig allerede halvvejs som Frue paa Gaarden.

Det var herlige Dage, de, der nu fulgte! Hver Dag kørte Hr. Ramberg og Frøken Jørgensen en Tur for at se Ejendommens Omgivelser. Det var i Maj, og det var fager Sommer. Blomster duftede fra Mark og Krat, og i Frøken Jørgensens bløde Hjertemuld skød de lifligste Urter frem....

— Der var gaaet fjorten Dage. Dagen efter kunde Gaardens forrige Ejer ventes. Papirerne skulde skrives, og Hr. Birk havde anmodet en Sagfører om at tage ud til Vejrugaarden.

Frøken Jørgensen stod i Spisestuen, hvor Frokostbordet ventede, da Hr. Ramberg kom farende ind fra Have-trappen.

"Aa, lille Jørgensen," sagde han, "jeg har haft en slem Skuffelse."

"Lille Jørgensen" saa spørgende paa ham.

"Ser De, jeg har ventet Penge hjemme fra Sverrick, men de er ikke kommen. Og nu har jeg været paa Poststationen — men der var ikke en Gang noget Telegram! Jeg forstaar det slet ikke! — Naa, nu telegraferer jeg, og saa kommer Pengene jo nok. Men det forbistrede er, at jeg skulde bruge Pengene i Morgen, naar Hr. Birk kommer. Det er kun en ren Bagatel — lige til Papirerne! — og derfor er det dobbelt ærgerligt."

Hr. Ramberg strøg med en betænkelig Mine sit lille sorte Overskæg.

"Naar det ikke er saa meget, Hr. Ramberg, kunde maaske jeg..."

"Aa, Jørgensen, kære Jørgensen, De er en ren Perle — en ren Perle!"

Den kære Jørgensen blev pludselig grebet i Skulderen og snurret en Omgang rundt.

"En ca' tre Hundrede Kroner," kan De skaffet det, Jørgensen?"

"Jeg har en Sparekassebog paa ni Hundrede Kroner," sagde Jørgensen selvbevidst. "Af den kan De tage, hvad De har Brug for."

Hun gik strax og hentede Bogen.

"Det er udmærket, Jørgensen. Ja, de Penge vil De selv faa Glæde af" — han saa paa hende med et Blik, der fik hende til at rødme af Lykke; — "nu tager jeg til Byen med det samme og hæver det nødvendige Beløb. Saa har vi Sagerne i Orden, naar de Herrer kommer i Morgen!"

Han slugte i Hast et Par Stykker Mad og drak sin Kaffe.

Saa knappede han sin Jakke, i hvis Brystlomme Sparekassebogen laa vel forvaret.

Han var kommen hen til Døren, men vendte derpaa om.

"Saa faar vi en lille god Middag, naar jeg kommer tilbage?" sagde han. "Vi to alene..."

"Ja," sagde Frøken Jørgensen.

Pludselig, som ved en hurtig Indskydelse, drog han Frøken Jørgensen til sig og trykkede et kys paa hendes røde Læber.

Lidt efter hørtes en Rytter galopere ud af Porten.

— Men Frøken Jørgensen gik som i en Rus af drømmende Elskov og kunde ikke samle sine Tanker om en saa prosaisk Ting som Mad.

Nu var hendes Skæbne beseglet! tænkte hun....

— Det var den ganske vist ogsaa. Men rigtignok paa en anden Maade, end hun havde tænkt!

Der skete det, at Ingeniør Ramberg kom ikke tilbage. Ikke den Dag og heller ikke den følgende.

I Stedet for viste der sig en Politbetjent paa Vejrugaarden. Proprietær Birk havde kaldt Politiet til for at skaffe Oplysninger om sin ukendte Køber.

Og med rædselsfuld Hurtighed saa Frøken Jørgensen sit Trylleslot styrtet i Grus. Oplysningerne bragte for en Dag, at den svenske Ingeniør var ikke svensk Ingeniør — men en bornholmsk Maler, der tidligere for dristige Svindlerier havde aflagt gentagne Besøg i Forbedringshuset!

Det var et haardt Slag for Birt'-Katrinn — for nu var hun atter Birt'-Katrinn! Frøkenværdigheden var til Ende, Trylleglansen bort, Drømmen om at blive Proprietær-Frue bristet — og Bogen med de ni Hundrede Kroner saa hun aldrig mere!

Paa Strandgaarden gik det udmærket.

En ung Pige var i Hast blevet fæstet. Og Ingeborg, der boede i Nærheden, kom hver Dag og lavede Mad.

Jakob syntes, han aldrig havde haft det saa fornøjeligt. Der var kommen mere og mere Forstaelse mellem ham og Ingeborg. Og han savnede ikke mere Birt'-Katrinn.

Men en Dag stod Birt'-Katrinn i Stuen.

Hun hængte lidt med Fjerene, og hendes Øjne havde ikke den varme Glans som før.

"Ja, nu kunde jeg jo godt overtage Pladsen igen. Om du synes, Jakob?" sagde hun.

"Nej," sagde Jakob. "Det gaar godt, som det gaar.... og saa tænker jeg desuden paa at gifte mig med det allerførste!"

Han saa hen til Ingeborg, der stod og smilte i Døren til Mellemstuen.

Swedish Auditorium i Omaha
16th and Chicago Str.

Søndag den 20de Januar
Kl. 8

KONCERT

UNDED AUSPICIER AF D. B. S. LOGE NR. 1

OPERASANGER POVL BJØRNSKJOLD

SAMT OPTRÆDEN AF LOKALE DRAMATISKE KRÆFTER I DET MORSOMME STYKKE "PIPPERMAN I KNIBE"

BILLETTER 50 CTS.
RESERVERET PLADS 75 CTS.

OVERSKUDET TILFALDER "DEN
DANSKE HJÆLPEFORENING.

EFTER FORESTILLINGEN BAL.